

8817

Rep. XXXIV. 5. no. 85.

12035

LAGOGRAPHIA.
NATURA LEPO-
RUM, QUAE PRISCI AUTO-
RES ET RECENTIORES PRODIDE-
RE QUIDVE UTILITATIS IN REME-
DICA AB ISTO QUADRUPEDE
PERCIPIATUR.

LIBER SINGULARIS,
COLLECTUS

à

M. WOLFFG. WALDUNGO
ΦΙΛΙΑΤΡΩ

ET PROFESSORE PUBLICO PHY-
sicarum questionum in Academia Alcorfina
Noricorum.

AMBERGÆ.

Typis & Sumptibus Joh. Schönfeldii, 1619.

Ælian. in Prefat. l. 1. de animal.

ἢ πάντα πᾶσι καλὰ. ἢ δὲ ἄξια δοκεῖ σπουδαίσει πᾶσι πάντα.

Nunquam omnia omnibus placent, aut
studio videntur digna omnibus omnia,

Galen. l. 2. de compos. Med. sect. loca. c. 1.

Difficile est, ut qui homo sit, non in multis
peccet, quædam videlicet penitus igno-
rando, quædam malè judicando, quæ-
dam tandem negligentius scriptis tradendo,

VIRIS

CLARISSIMIS ET EXCEL-
LENTISSIMIS:

Dn. DANIELI SENNERTO DOCTO: ET PRO-
fessori Medicinæ in Academ. Witteberg. Clariss.

Dn. JOANNI ROSÆ, PHILOS. ET MED. DO-
ctori Præstantiss. Elect. Regim. Amberg. Solertiss.

Dn. JOAN-GEORGIO AGRICOLÆ AMBERGENSI
Palat. Doctori & Medico Patriæ Clarissimo.

Dn. ANTONIO VARO DOCT: ET PROFESS: ME-
dicinæ in Acad. Jenensi, Excellentissimo Dn. Affi-
ni Clarissimo.

Dn. JOAN-CUNRADO RUMELIO POETÆ ET ME-
dicinæ utriusq; Doctori, Neagorens. exercitissimo.

Dn. CASPARO HOFFMANNO DOCT. ET PROFES-
sori in Academia Altorffensi Solertissimo, Dn.
Compatri plurimum honorando.

Dn. GEORGIO NOESLERO, MEDICINÆ PRACTICÆ
& Physices Professori pub. in Academia Altorff-
na Affini.

S. P. D.

M. Wolfgangus Waldungus Noribergensis.

Professor Publicus Altorff.

A 2

Natu-

P R Æ F A T I O.

QUæ de Natura leporis apud varios dispersa leguntur Auctores, sub uno aspectu ponere conatus sum: & exquirēs de meis laboribus aliorum iudicia, communicavi cum aliquot amicis, qui non solum probarunt studium, sed quidam etiam elegantissimis carminibus exornarunt, & ut publicum facerem, urgendo institerunt. Sed nostri seculi iudicia, nō tam limata & polita, quum perversa extimescens, ab editione hæcenus me avocarunt. Accessit iugenuitatis quædam modestia: novienim ingenii mei imbecillitatem, artium & scientiarum infantiam, styli pinguis tarditatem. Verum enimvero contra virulentam Momorum insaniam, stimulum mihi addit & audaciam Clarissimo: viro- rum motus conatusq; qui, gravioribus studiis ad tempus depositis, etiam levioribus interdum ducti fuere. Phavorinus apud Gellium Therisitæ laudes quæ sivit, & febrim quartis diebus recurrentem laudabit. Georgias Leon- tinus Helenæ encomium nobis reliquit. Isocrates in laudibus Busyridis occupatus est. Synesius calviciem, P. Mirandula barbariem laudavit. Idem fecerunt, Lu- cianus in musca, Apulejus in asino, Democritus in tal- pa, Plutarchus in gryllo, Virgilius in culice, Homerus in ranis, Aristophanes in avibus, Ovidius in nuce, Catul- lus in passere, Statius in psittaco: brassicæ volumen di- cavit Chrysippus, eamq; immenso phu, ut inquit Plini- us, laudavit: M. Cato, de raphano librum scripsit, de scylla Pythagoras: & infiniti alii in aliis sese oblectarūt.

Ab

P R A E F A T I O.

Ab inani metus formidine, & iniquorum censurâ & injuriâ defendit me & regit præstantium virorum autoritas. Nam non ex meo cerebro nata aut efficta sunt, quæ profero, sed tum quo ad res, tum quo ad verba è plurimis antiquis & recentibus autoribus collecta. Quorum maximam partem ipse inspexi, quædam ab aliis citata transcripsi: & distincte scriptura notavi, omnes enim libros ad manus habere non potui. Qui ergo risum facere volunt & labores meos ludere, hi non mihi, sed Classicis autoribus vim & manus afferent. Quare metum & pudorem pono, excellentissimorum enim Heroum testimoniis rectus incedo. Unum restat, ut cui inscribere & dedicare velim, cogitem: hoc dum anxius cogito, nemo occurrit aptior, quam Vos Clariss. & Excellentissimi Viri. Vobis ex paucissimis natura autor oculos, Vobis intellectum, Vobis judicium concessit: ut soli omnem vim iniquorum judicum avertere valeatis, soli neglecta & omissa addere possitis, soli perperam posita in suum locum & ordinem reponere, vires habeatis. Vobis Vobis ergo hoc literarû munusculû offero, quod licet magnis ingenii Vestri dotibus non respondeat, animus tamen donantis, Vobis uti spero gratissimus erit: Quia enim thura nō habeo, mola & falsâ mihi litare permissum est.

Accipite ergo Viri Clarissimi hunc ingenii mei, si non gloriosum, tamen laboriosum partum: tutorumque patres agite, & me & illum autoritatis, eruditionisq; scuto contra Zoilorum malignorum morsus defendite. Hoc munusculum licet exiguum, tanti tamen à me fit, ut magnum aliquid perdidisse me, si indoctis & literis tinctis de dicem, arbitrer. Valete, denique feliciter in rei literariæ salutem vivite & hoc erga vos observantiæ *ταπεινότητος*, gratitudinis tesseram, amicitia perpetuum, testimonium læta fronte accipite: Waldungumq; Vestrum amare pergite.

Altdorf.

A 3

CAR.

CARMINA

ΠΙΣΤΡΙΑΒΑΟΝ

CLARISS. VIRID. M. WOLFGANGI WAL-

dungi Profess. Academia Altorph. quo cervum, leporem & canem luculentissime explanat.

Magnanimum sunt, quis cordi est laudare leonem;
Sunt quis tauriferum curæ celebrare Elephantem;
Bellacem sunt quis volupe est cantare caballum:

Pulchrum cuique suum: ducit sua quemque voluptas.
Ast tibi nunc equidem cervum, leporemque, canemque
Judicio delegisti, fatisque fecundis,

O WALDUNGE, tribus quos descripsisse libellis,

(Næbollis) visura, quibus enucleare peritâ

(Dulcia & utilia) arte juvat, quæ commoda magna

Trina ferat fera. Primo autem timidum ecce Lepusculum.

Laute delictum, & dicam? pranobile mentis

Adponis lætus convivis. Deinde sequetur

Qui leporem insequitur per sylvam prataque agrosque,

Cervus & hinc veniet seriem atque suo ordine pernix:

Accipe quisquis eris Lector, qui candidus æquis,

Ingenium quæ Waldungi tibi donat amicum.

Collaudavit spem parvam Tuba magna Maronis:

Evexit parvam quoque formicam Solymum Rex

Nullus apem, nullus formicam spernere visus.

Waldungi haud spernes Cervum, Leporemve Canemve.

Georgius Remus D. faciebat

L. Mq.

~~~~~
VIRO CLARISS. ET DOCTISS. D. M. WOLFGANGI WALDUNGO, in Academia illustri Norvicorum Altorfina Profess. publ. D. & amico veteri.

Et lepus in cælis, in terrâ, atque æquoris undis,
In bipedum serie, ac ordine quadrupedum.
Influit in cælis, alit arvis, æquore obestque
Et bipedum lusus, gloria quadrupedum;

Inge

Ingenium Waldunge doces cujusque, libello hoc:
Quem vel corrupti iudicis ora probent,
Hinc tua laus totum merito effandetur in orbem,
Qua cœlum, tellus, qua freta cœrula erunt.

Janus Cunradus Rumelinus
P. & M. V. Doctor.

IN CLARISS. VIRI D. M. WOLFGANGI
Waldungi Profess. Altorf. leporum, Thomæ Seghe-
ri Scoti Epigramma.

Dixerat arguto sale toto notus in orbe:
Inter quadrupedes gloria prima lepus
Scilicet (ut vatam venturi præcia mens est
WALDUNGI in somnis viderat ille librum,
ALIUD EJUSDEM.

Intulerat cœlo leporum veneranda vetustas:
Et tamen obscurus mansit, ut ante, lepus.
Das leporum docto terris WALDUNGE libello,
Libro, quàm cœlo, nobilior lepus est.
M. CHRISTO. REICH.

Parturiit leporum lepus hæctenus, idque secundum
Naturæ leges perpetuasque vices.
Nunc edit leporum dignâ cum veste leporis
Waldungus lepidus, nec tamen ipse lepus.
Omnia vertuntur lepores vertuntur & ipsi,
Quando homines docti parturiunt lepores.

EPIGRAMMA M. MICHAELIS PICCARTI
Profess. Norici in syntagma de lepore Viri Doctiss. Wolfgangi
Waldungi Collegæ & Amicæ plurimum honorandi.

Gloria quadrupedum Lepus emittente peragrat
Waldungo ætherei Solis utramque domum:
Inq; sui decoris passim proritat amorem,
Quicquid vel sensu judiciove valet.
Huic propere submitte canem vir amice, politum
Et testum ingenii pumice itemque tui.

Nes

Nec jucunda minus dederis Spectacula Doctis,
Quam populo quondam Martia Roma dedit.
Nam tu, quæ pietas mentem oblectamq; docentq;
Ille Ædilitius luxus inanis erat.
Nec Waldunge minor tua Munera fama manebit,
Quam Romanorum Munera bruta patrum.
Quæ sæpè ut parce data, castigata fuère
Inspectantis adhuc flagitio populi.

IN DOCTISS. V. D. M. WOLFGANGI WAL-
dungi Syntagma de lepore.

Quàm juvat in cultis Naturæ divitis hortis
Carpere pergratum bellissima quæq; laborem!
Tu veluti, WALDUNGE, facis, lateq; vagaris,
Plurima depascens donorum dædala scripta,
Floriferis ut apes in saltibus omnia libant.
Nec lepores, sed divinos magè, doctè, lepóres
Venaris, vario texens de flore coronam
Doctrinæ Sophiæque tibi quæ tempora circum
Ardeat, eximioq; nitens splendet honorè.

Michaël Waldungus Histor. Profess. P.

IN LEPOREM.

Cum sit naturas apertum scrutatus ad annos
Quinquaginta octo priscus Aristomachus:
Quid lector mirare, aliquot consumere menses
Waldungum, leporis texat ut historiam?
Ille quidem in tenui multis labor esse videtur,
De tam contemptis scribere bestiolis.
Gloria sed tenuis non est, dispersa libellis
In variis tabula proposuisse brevi.

*Compari & Collegæ honorando L. M. P.
M. Georgius Maurinus Witebergenfis.*

IN CLARISS. VIRI D. M. WOLFGANGI
Waldungi Adfinis carissimi, &c. Leporem.

Cur solius geminis oculis dormitet apertis;
Cur adeo longas erigat auriculas;

Et

Et quur (auditu & dictu mirabile) in annos
Permutet sexum prolis amore Lepus:
Tandem quam varium præstent usum in medica arte
Cor, cerebrum, sanguis, pulmo, oculi Leporis,
Omnia subcincta brevitare, atque arte fideli
Waldungi Musæ nos docuisse velint.
Nudum ergo Leporem in sylvis relinque. libello in
Præstari Leporem haud absq; Lepore cape.

*L. Mg. iustabat Christoph.
Hæsteb. P. C.*

ALIUD.

Olim deliciae lepus palati
Per mandentia morsus ibat ora:
At nunc ingenii lepus voluptas
Per mirantia lectus ibit ora.
Infestam fugiens miser Dianam,
Ufus forte tamen placatiore
Særae præside Delio catervæ
Is hunc virginibus dedit Camænis,
Waldungo dederunt suo Camænae,
Ut in secula mitteret perennem,
Jam nec vulnera cuspidis cruentæ
Nec dentem catuli timet sequacis
Venturi senio superbus ævi.
Nam nunc ingenii Lepus voluptas
Per mirantia lectus ibit ora.

*Affectus ergo. Samuel à Pzykowico
Eques Polonus.*

B

AD

Parodia Horatiana ex 1. Carm. Od. 6.

AD CLARISS. V. D. M. WOLFGANGUM
Waldungum Hospitem & Amicum suum multis
nominibus colendum.

Scribaris LIBIO clarus & omnium
Victor melliflui carminis alite,
Morbum, quamque bono, querquerta & horrida
Febris te duce, tugerit.
Nos Waldunge, neque hæc dicere, nec grates
Ægrotum stomachus, dicere nescii
Nec cursus duplicis membra per optima
Podagræ miseram aut lucem
Conamur, tennes grandia; dum pudor
Imbellisq; lyræ musa potens vetat
Laudes, egregii Phœbigenæ, tuas
Culpa deterrere ingeni,
Quis Asclepiadem, ex arte sua virum
Digne scripserit? aut, optime vir, tui
Fetus ingenii? vel leporem tuum
Ter lotum supero parim?
Nos convivia, nos basia virginum,
Nos almæ Veneris dulcia prælia,
Cantamus vacui, sive quid urimur
Non præter solitam viam.

*L. Mq. scribita à Georgio Mund.
Rodacho Francone. P. C.*

IN LEPOREM CLARISS. VIRI D. M.
Wolfgangi Waldungi, Profess. Phys. Pub. in Al-
torfina Academia Epigrammation.

Quæris, quid novi hic teneat liber? Inspecte lector
Est lepus, estq; lepor.
Est lepus in rebus, sed verbis est lepor, ambo
Lectæ, relectæ placent.
Non lepus est talis, quale gustavit is olim,
Cum bona fercula, ovor.

Sed lepus hic minor est non major, sed leporina
 Non a finina caro.
 Hunc nobis cepit Waldungus: Sylva in opaca
 Sape diuq; agitans.
 Nec tantum cepit, sed iam concedit, eodem
 Utier & fruier,
 Quocirca lepores, lepores dico Esurientes
 Huc modo ferte pedes,
 Huc modo ferte manus; emittur lepus hicce minoris
 Quam lepores calidi,
 Qui veniunt è canpona, arriidentq; per boram:
 Post lepus, atq; deest.
 Non ita erit novus hic lepus, ast levipes loca multas
 Per-bene-curret eo
 Tramite, quo caput, vivet lepus, huncce nec ullus
 Esse canis poterit.
 Nec tuus ipse canis Waldunge, sed una papyrus
 Et leporem atq; canem
 Unanimus capiet (liga certe erit hæc paradoxa)
 Hinc quoq; mitte canem
 Sub pralum, ac illo Physicis prodesse labora:
 Inde perenni fluum
 Surget nomen, honos, hominum quoq; Gratia doctum
 Quid cupis ulterius.

ἡ δὲ ἐνὸς subscribendam Joan. Leib
 L. L. Studioli: è Francis Streifdorfficus.

Δεκάστιχον

LIVIDIS CYNICORUM DENTIBUS OPPOSITUM.

UT pandunt rictus serie numerosa Molossorum
 Agmina, & arrepta circuit aure Lacon!
 Mactaturus atro, quæ promissæ fercula, motu,
 Waldunge, abstrusæ vir operate Φίσι.
 Heus sed odora minus, minus & generosa canis vis!
 Sis fuge; non stomacho præda parata tuo,

B 2

Speras

Speras infestis Leporem prodire cavernis,
En festivus adest ex Helicone Lepos.
An sapit? haud sapit hic. nec mirum, Nantea semper
Intulisque sales illepidisque Lepos.

ἡμεῖς ἡμεῖν Hospiti suo F. Joannes
Burchman Wolgasto-Pomeranus
L. L. Studios:

IN LEPOREM CLARISS. MEI WALDUNGI.

Si quoties leporem mittebat Gellia Marco
Formosus septem Marce diebus eris,
Dixit: sed dicta hac non respondentia forma
A Marco in dubiam sunt revocata fidem,
At Leporem Waldunge tuum, Charumq; lepore
Imbutum, & Veneris Nectare & Ambrosia,
Qui digitis avido multumq; attriverit ore,
Is quinta aetatis parte venustus erit.
Maeste venuste Lepus! debetur iudice Marco
Inter quadrupedes gloria prima tibi.

Henricus Salmuth Lips. H. F.
Lud. 1618. KL. Septemb.

A L I U D,

Curre lepus varias bene tutus curre per oras
Panduntur vitæ retia nulla tuæ.
Terreat accipiter ne te prædantibus armis
Rictibus aut celeres in tua damna canens
Hospes eris sacris longe gratissimus aulis
Unica Pimpleo tu fera nata iugo es.
11
Reddidit Alcidem famâ super æthera notum,
Horrendus rigido quem necat ense Leo.
Waldungi æternos nomen transmittit in annos,
Quem donat vitâ liberiore Lepus.
Hoc Leo quod potuit, leporem quis posse putaret,
Ni Waldunge tuus viveret iste Lepus.

Calli-

Callidus in sylvis Lepus olim vixit opacis,
 Captus at hoc jam nunc vivit in urbe libro,
 Vivere qui leporem captum sic fecit in urbe:
 Quo venatoris domine dignus erit,

IV

In quo securus vigili lepus esset ab hoste
 In terris nullam viderat esse locum.
 Ergo inquit sylva, montes, agriq; valet:
 Mons, ager, in quo sum jam mea sylva liber,

P

Absq; dolis, canibusq; feras qui prenderet acres
 Aetæon nullus, nulla Diana fuit,
 Waldungus leporem cane nullo cepit & armis,
 Crede oculos Lepus hic ponitur ante tuos.

*Grata memoria & debite observantia Hospiti suo
 Longè carissimo reliquit Jo. Morolski Polonus.*

IN EUNDEM LEPOREM.

Qui leporum quæris latebras venator adesto,
 Hic tibi nunc veniet præda cupita Lepus.
 Non opus est jaculis, nec item pernices Moloisso,
 Nec tacito passu circummeundus eris.
 Se dabit ipse tuis manibus tractabilis ultero,
 Quo fueris domini gratia nacta tui.
 Non coquus hunc debet fumantem inferre culinam,
 Ut pipere apposito præparet inde dapes.
 Qualibet hunc leporem simul est habitura paratum
 Mensa, ubi convivis singitur ipsa suis.
 Exiguum quamvis tamen hanc vel turba per avum
 Haud edat, assidua sit licet usa vice:
 Non tamen hic vacui tollet jejunia ventris,
 Expediit ergo alius te salutare cibus,
 Talem nunc Leporem cunctis Waldunge dedisti
 Dum tua quis Leporum scripta theatra videt.

Stephani Rasoris à Mako
 Pannonii Ungari

B 3

LAGO.

LAGOGRAPHIA SEU
LEPORUM NATURA.

CAPUT I.

Occasio & Causa hujus scripti.

Occasio &
causa scripti

Nihil est in naturæ censu ociosum: nihil despicabile: inquit Scaliger l. i. de plantis: nihil ergo parvum contemnendum, potest enim magni aliquid latere. Hinc videmus Magnos viros umbram, araneum, muscam, apes, bombyces, ne quid dicam de cane, equo & Elephante, laudasse. Horum studium & diligentiam in descriptione animantis cujusdam honestâ quadam æmulatione, dispari quævis felicitate & ingenio, ostendere conatus sum. Elegi autem animal satis notum, sed ut plurimis videbitur ridiculum: quos tamen, antequam finem narrationi imposuerim, judicium ut suspendant amice rogatos volo. Non enim ex meo cerebro nata, sed ex plurimis præstantissimis autoribus, quæ dicturus sum, maximo collegi labore. Et quia in horum monumentis inveni multa jocunda, plura utilia, plurima necessaria, quæ suaviter sæpius me affecerunt, etiam lectoribus, uti spero, jocunda futura sunt. Conscripsi autem de lepore, quantum temporis ratio tulit, omnia, quæ tam à profanis, quàm sacrarum literarum scriptoribus, notata inveni: tum ut Bacchi, Cereris, Floræq; festis diebus aliquid darem, tum ut relictis gravioribus studiis, joci non inhonestis, sed Physicis meis studiis convenientibus, animum relaxarem aliquantulum. Illud namq; Poëtæ.

Æglog. h. 20
vino scripti.

Quod caret alternâ requie durabile non est.

non solum de quiete ad somnum, sed etiam animi recreationem referendum esse puto. Immixta autem erunt jocundis multa habentia admirationem, & omnem captum excedentia humanum. Quæ non solum immensam & infinitam Dei potentiam ostendunt,

dunt, sed & nobis ad virtutis arcem monstrant viam, à viciis vero plurimis abducunt. Dum ergo apud veteres sparsa in unum colligo opus, & ad colligendas conchas & umblicos, aliquid temporis tribuo, mecum animum relaxare, & si quid forsitan omisum est, monete, complete, & nondum observata audite, lectores prestantissimi. Plures enim oculi plus videt uno: & nemo unquam unus simul omnia comprehendit, inquit Scaliger. Non solum ergo liberum erit monere, sed etiam tam gratum quam gratissimum.

Namq; ego cuncta meis complecti versibus apto.

Quod si intellexero, leporem aliquid lepore ac venustatis apud lectores consecutum, mox canem, quem ferè elaboratum sub manibus habeo, ut & Ciconiarum & Alcis historiam in publicum emittam.

CAPUT II.

Leporis varia significata.

ANtequam ad id, quod volo, veniam: prius varia vocabuli significatio explicanda. Lepus alius verus, alius fictus: verus vel terrestris vel marinus: terrestris vel major, & propriè lepus dicitur, vel minor, quem cuniculum vocant. Fictus vel est terrestris vel cœlestis: terrestris vel artificialis, vel metaphoricus & translatus.

CAP. III.

LEPUS METAPHORICUS.

Sic eo retrogradus cancer ut ire solet.

NAm ab ultimo significato initium faciam, sed breviter. De imagine leporum, quæ per translationem in stultis, fatuis & timidis, ut & infamibus & impudicis hominibus nobis depingitur, in præsentia nihil dicam. Superioribus namq; annis eâ de quaestione disputatio satis festiva & scripta & evulgata est: ita ut dictis nihil addi possit. Hoc tantum addam, Lepores, quos nobiscum Salomô objicit, norunt suam infirmitatē & imbecillitatē, & idcirco quærunt latebras: non suscipiunt majora viribus: non amant loca frequentata, sed solitudines. Homines vero vitiorum & peri-

*ἀποπροφή
ad lectores.*

Pollicitatio.

*Leporis
ambigua.*

Metaphoricus.

& periculorum incommoda licet prospiciant, tamen non fugiunt ea: & plerumq; his rebus, quæ vel maximè tegere debebāt, levidendos præbent aliis: & mirabilitati fortunæ se committunt. Hinc in veteri fabula introducuntur lepores dominantes & præscribentes decreta leonibus, à quibus tandem dilantantur: quæ significatum fuit, sæpè timidos principes & duces imperare sævis & ferocibus subditis, à quibus etiam evertuntur ipsi duces. Narrationem G. Rollenhagi lepidam, quam habet in verisimilibus mendaciis. c. 11. reticere non possum: In Salana Academia Jenensi Eberhardus Sneyffius cū Elisei historiam pro cōcione tractaret ex 2. Reg. c. 5. & Gehasi vitia cum auditorum suorum erratis confert, inter alia dixit: Gehasius ardentis avaritiæ sordes in contradendis numis satis aperte declaravit: sed quæso, inter nos quis non est Gehasius? quis divitias non plus amat, quam honores divinos? ego, tu & quisquis nostrum divitiis expetendis penitus inhæremus: si ergo lepræ pœnam velimus effugere, pecuniarum aviditas nobis abjicienda. Hinc inter D. Studiosos proverbium natum, ut alter alterum Gehasium vocitaret: quod dicto citius Lipsiam & Wittebergam pervenit, & ita frequens fuit, ut etiam famuli, cives, mercatores & equites aulici, licet proverbii vim nō intelligerent sese invicem lepores vocarent. Relatu dignum & illud, civilium bellorum, tonantibus procellis inter Augustum, Antoniumq; Cornificium Poëtam à militibus destitutum interisse: quos sæpè fugientes Galeatos lepores appellavit. Tessera sive lepusculus, sive jaculum (hæc illi antiqua nomina, teste D. Isidoro) Græcis κίβη, nobis cubus vel quadrantus, olim & numeri, æqualia sex latera habet, angulos rectos bis quatuor. Delirio in Senecæ Herculem Furentem v. 323.

C A P U T IV.

Lepus Artificialis.

Artificialis.

AD artificialem leporem quod attinet, non intelligo pictum, aut sculptū, sed illud vinculi aut fasciorū genus, quo utuntur Chirurghi in vulnerum, & fractorum membrorum curationibus. Quod etiam non est hujus instituti. Qui tamen, quid sit, scire gerunt, adeant Galen: l. de fasciis.

Lepus

C A P U T V .

Lepus cœlestis,

QUAMVIS & leporem cœlestem præterire potuissem, tamen quia Astrologia Physicis studiis annumeratur, & de lepore quædam jocunda & ridicula nonnulla in illa de lepore habentur, strictim & quam brevissimè possum per curram. Quidam opinantur leporem juxta Orionis pedem extare fugientem, quod venator fuerit maximè insignis. Sed non omnibus placet hæc fictio: puerile enim esse putant, tam nobilem venatorem persequi leporem. Quare & Callimachus apud quosdam malè audit, quod inter Dianæ laudes dixerit: eam sanguine leporino gaudere ob idque eum venari. A quibusdam propter celeritatem nimiam inter astra numeratus est. Aliis inter sydera collocatus videtur, quod in Lerum insulam tanquam ignotum animal importatus sit prægnans, cujus partu & diligenti educatione, ita aucti sunt lepores, ut non solum totam insulam repleverint, sed etiam vastarint. Ne ergo fame perirent, interfecerunt, in mare deturbarunt, & omni studio ex insula abegerunt lepores. Quare Jupiter lepore in cœlum translato, homines monere voluit: sæpe nos expetere, & interdum plus damni, quam utilitatis adferat: neq; vere scire homines concupiscere quæ ex usu sint. A. Piccolom. & H. Decimator de stellis. Ptolomæus distin: 8. Alm. tribuit duodecim stellas, è quibus octo reliquis sunt lucidiores, duæ tertiæ, sex quartæ magnitudinis. Quæ ipsiustempore in Tauro & Geminis fuerit, nostro vero omnes in Geminis sub pedib⁹ Orionis. Hunc à tergo sequitur Syrius. Aratus. Tullius in fragmentis Arati, Rustus, Festus, Novidius l. 16. Sacro: Fasto: Sub hoc sydere nati tanta sunt corporis levitate, ut cum currere cœperint, velocitate sua agitati, aves superare videantur. Hunc locum si Mars respexerit stadio dromolos facit: Si vero Luna cum Marte pistomacherios. Si Mercurius præstigiatores aut pilarum lusores. Si Venus pantomimes aut mimologos. Si Mercurius & Venus patiter novarum artium nimie diligentie studio perfectores, præsertim si hos eodem in omnibus quib. diximus apotelesmatis, dialis testimonium radiationis adjuverit. Quod si hunc locum Saturni per quadratum aut diametrum viderit, fugitivos faciet, qui lares suos, ad longinquas

Cur de lepore cœlesti agendum.

Quomodo in cœlum translatus.

1.

2.

3.

Quot stellis constet & ubi locatus.

regiones migrantes prono animositatis studio separabunt, atque a se-
 ptis dividuntur. Si lepus in occasu fuerit inventus, & habeat be-
 nevoliarum simul & malevoliarum stellarum testimonia, cum ma-
 gno labore vitæ subsidia queret. Si vero solum malevoliarum stel-
 larum testimonium accesserit, à feris consumpti penitus & lacerati
 morientur, l. Firmicus Astronom. l. 8. c. 8. Manlius l. 5.

C A P U T V I,

Lepus Marinus.

*Descriptio
 leporis ma-
 rini.*

*Raro capi-
 tur.*

Lepus marinus æquoris animal loligini parvæ similis ex mollium
 genere: sic dictus, quod leporis faciem colore referat. Matth.
 l. 2. c. 18. Ælian. l. 2. c. 45. cochleæ tegmine nudatæ similis Marcel.
 Virgil. in Dioscor. l. 2. c. 18. Plin. l. 9. c. 48. informis magis ossa, quã
 piscis: quamvis idem l. 32. c. 11. videtur inter lacertorum genera nu-
 merare. Rondelet: sic eum describit: quod nihil aliud sit, quam
 massa quædam carnea informis estaceorum instar, & cochlearum
 testa exempta: Ælian. l. 16. c. 19. Plin. l. 9. c. 48. Indicum terrestrem
 representare scribunt, pilis exceptis, quos marinus erectos, spino-
 sos & ad tactum resistentes habet: eum terrestris pili molles sint, &
 ad tactum haud quaquam resistentes. Propter celeritatem rare ca-
 pitur: quia neq; in rete incidit, neq; ad lineæ escam accedit. In In-
 dia viventem capi negant, invicemq; illi hominem veneno esse, ac
 digito quoq; in mari tactum emori Plin. l. 9. c. 48. l. 32. c. 1. Hermol.
 Barba. in Dioscor. l. 2. c. 220. Ælian. l. 16. c. 9. De lepore marino A-
 pulejus in Apolog. hæc habet: Hunc adeo pisculum, quem vos le-
 porem marinum nominatis, plurimis, qui aderant, ostendi, nec dum
 enim decerno, quid vocet, nisi quæram accuratius, quod nec apud
 veteres Philosophos proprietatem ejus piscis reperio, quamquam sit
 omnium rarissima, & hercule memoranda. Quippe solus ille quan-
 tum sciam, cum sit cætera ex ossis, duodecim numero ossa ad simili-
 tudinem talorum suillorum in ventre ejus cõnexa & catenata sunt.
 Quod Aristoteles si scisset, nunquam profecto emisisset, scripto p-
 dere. Ad quæ verba Clariss. D. Doctor Scipio Gentilis Compater
 meus plurimum colendus, & olim Juris in nostra Academia Altor-
 fina primarius Professor, & inclitæ Reip. Noriberg. Consiliarius, in
 notis suis ita scribit. Mirã de hoc pisce Plin. scribit, ut ipse multis
 locis

locis operis sui commemorat, ut mirer Apulejum hic affirmare nihil de proprietate ejus apud veteres Philosophos reperiri, cum multa ex illis Plinius recitet. Imo & ex libris Jubæ regis, quos ad Jul. Cæsarem Augusti filium scripsit. Sed ea fabulosa forte Apu-

II

I

III

G 2

lejus

lepus credidit, aut alium piscem intelligit, cum dicat nescire se, quid eam vocent Horat: 2. Satyr: 2.

—————*nec ostrea.*

Nec Searius, aut poterit peregrina iuvare lagois.

Idem Scipio ad illa verba; quippe ille duodecim in ventre habet, ait: cum tam multa ut dixi Plinius de lepore marino tradat, hoc tamen nusquam docet magis conformior in ea sententia, ut purem alium piscem ab Apuleio intelligi.

Genera,

Genus horum triplex à Grevino de venat: l. 2. c. 17. describitur & depingitur. Cardanus de varietat: l. 7. c. 37. ex Rondoletio etiam tria genera numerat: ut & Matthiol. in Dioscorid. l. 3. c. 18.

**Effectus seu
qualitas
venenosa.**

Totius substantiæ dissidio atq; repugantiâ lepus marinus solos pulmones exulcerat, & erodit: & per hos medios etiam cor corrumpit. Galen: l. de theria: ad Pisonem. Fernel. l. 4. method: med: c. 5. Langius l. 1. E. 43. Capi vacuus l. 7. c. 2. Qualitas ejus nobis cōtraria. Galen: l. 7. de usu partiū, Venenū corrodens & putrefaciens. Avicenna. l. 4. F 6. t. 1. c. 2. Hamores quodam occultos habet mortiferos supra omnia venena quæ mari terraq; nascuntur. Philo: in vita Apoll: l. 6. Ex animalibus exitiosa & lethaliter corrumpentia. Ætius l. 4. s. 1. c. 45. Homini ergo lethale venenum, ut nisi promptum sit remedium, etiam moriatur. Hunc nocere certis qualitatibus scribit Scaliger E. 32. s. 2. Etiam solo tactu. Plin: l. 9. c. 48. Ælian: l. 16. c. 19. Habet venenum immedicabile lentâ tabe consumens. Moriuntur enim homines totidem diebus, quot vixerit lepus. Est igitur in certi temporis veneficium ut autor est Lycinus Macer. Plin: l. 32. c. 1. Matthiol: l. 2. c. 18. Si nihil aliud, ventrem acerrimis doloribus torquet. Ælian: l. 2. c. 45. Calman: Somatol: l. 19. q. 1. nescio cujus autoritate scribit, marinum leporem spectantes nauseabundos facere ut facile vomituriant. Etiam conspectus à prægnantibus abortum facit ingenti prius excitata nausea: ejus rei testis est Rondoletius. Plin: l. 32. c. 1. Matthi. l. 2. c. 18. Olaus l. 20. c. 19 tradunt hunc solo visu reliquos pisces ut Basiliscus sibi serpentes, fugare. Hoc cibus admixto multos sustulit Nero & Domitianus: eodē. Titam fratrem sustulisse etc dicitur, ut autor est. Philostr: in Apoll. vita. l. 6. Et in appendice ad illa Apulei verba quem vos leporē marinum nominatis addit Clariss. Scipio. Nec temere

merè maleficiū ex eo conjectarūt. Apulei accusatores, quasi mulierē eo necarit l. 4. Nam veneno ejus Titum quoq; imperatorē extinctu tradunt. Tzerzes πῖτος θνήσκει βεβρωκίως λαῖων τῶν θαλασσιῶν. Quæ etiam Casaubonus in animadversionibus ad Sueton, l. 8. Preinde in hos qui contabescunt, nec ullâ medicorum ope possunt restitui, dici potest, edit leporē marinum. Erasim, Chil. 2. cap. 1. Adag. 15. Plutarch. de virtutibus mulierum scribit: Learchum Arcesilaum morbo tabifico & gravi propinato lepore marino necasse. Vescitur hoc unam animal, ut non moriatur, nullus piscis, qui tenerescit tantum, sed ingrator viliorque fit. Plin. lib. 32. cap. 1. Hermol. Barb. in Dioscor, lib. 2. ca. 220. Tantâ pernitie pollet, ut non solum assumptus, sed manu vel baculo attractus interficiat hominem subito. Plin. lib. 9. cap. 48. nisi radice ad idem in insula quadam nascente succurratur. Elian. lib. 16. cap. 19.

Signa assumpti leporis marini inflammatio pulmonis, constrictio anhelitus, difficultas spirandi, facies cadaverosa cum rubedine, oculorum heberudo, tussis sicca, sputum sanguinis, phthisis, difficultas urinæ, mictus sanguinis, urina violacea, dolor in stomacho, vomitus superfluous, cholerae & sanguinis, color corporis luridus, qualis in Ictericia, angustia, dolor renum, egestio violacea, quandoque mucosa cum sanguine, sudor copiosus & foetidus, nausea ad cibum, horror ex aspectu piscium homo præterea piscium corruptorum virus olet Dioscor. de vene: lib. 6. cap. 30. Plin. lib. 32. cap. 1. Vidus Vidius de cura: genera: lib. 2. cap. 4. Cardan. de vene, lib. 2. cap. 1. Avicenna addit: marinus lepus adeo icterum inducit, ut totius corporis habitus croceo admodum colore inficiatur: postea facies livens intumescit, pedum plantæ incenduntur. Ex fœtore, qualitate & odore, rana, rubeta & lepus marinus cognoscitur. Aëtius lib. 9. cap. 46. Si incipit appetere pisces, sperare poteris de valetudine recuperanda. Matthiol. in Dioscor. lib. 6. cap. 30. Plures tamen convalescentium in phthisis cadunt.

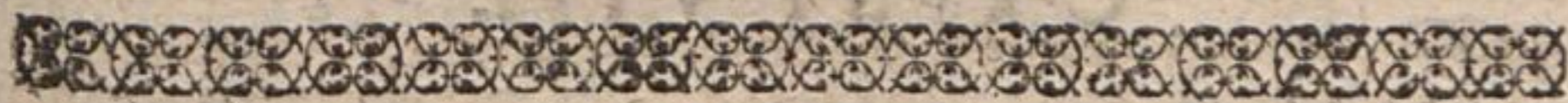
Generalis curatio in hoc consistit ut educatur principio per vomitum, sed cum jam incipit exulcerare pulmonem sequiturque sanguinis sputum, alienus est vomitus: quamobrem sol-

Signa

licitanda alvus opotis catharticis, ut scammonia, nigro veratro,
 electuario Indo, hamech. Si quid retentum in corpore, corri-
 gendum. Sed cum jam exulcerat pulmonem, necesse est, quali-
 tate manifestâ erodat, latenter vero & vi totius substantiæ fera-
 tur propria ad pulmonem, quam obrem pugnandum est, adver-
 sus utramque. Acrimoniam remittimus lacte humano, asini-
 no, caprino, bubule: Plin. l. 28. c. 9. Aqua in qua malva aut ra-
 dix althææ cocta fuerit. Plin. l. 20. c. 21. Contra latentem vim
 totius substantiæ dabimus communes antidotos & proprias. Vi-
 dus Vidius loco citato. Dioscor: l. 6. c. 30. exhibet lac asinini,
 decoctum malvæ, radicem cyclaminis cum vino: veratrum ni-
 grum, scammoni succum cum aqua mulsa, puniceiq; mali acinis,
 anserinum sanguinem tepentem. Idem l. 23. c. 6. Punica mala
 contra leporem marinum laudat hoc modo. Acinis detracto
 cortice tuis succoque decocto ad tertias, cum croci & aluminis
 scissi, myrrhæ, mellis Arici selibris. lib. 24. cap. 5. Succum cedri
 suadet & contra venenum leporis marini bibere in passo: & pau-
 lo post laudat & fructus cedri lib. 25. cap. 10. lepori marino ad-
 versatur & cyclaminos. lib. 28. cap. 7. Peculiariter valet potum
 contra venena, quæ data sunt, è marino lepore, buprestique ut
 Aristoteles tradit, dorycnion. cap. 10. probat lac asininum. Idem
 ossa asini confecta contra leporis marini venenum datur. Idem
 lacte equino venena leporis marini & toxica expugnantur. Re-
 medio esse marem tradunt, induratum sale, ut in brachialibus
 eum habeat Hermol. Barb. lib. 2. corolla: in Dioscor. cap. 2. 220.
 Conferunt etiam semen althææ, jus cancri fluviatilis, eritius, &
 assatus sanguis ejus: calamentum fluviatile: sanguis anseris;
 urina hominis antiqua, ellebori parum cum vino: Avicen. l. 4.
 F. 6. t. 2. cap. 4. Aëtius. l. 4. s. 1. cap. 25. Rhas. ad Alm. lib. 8.
 cap. 32. lib. 2. de antidot. Cedrus & fructus ejus cum vino. Avi-
 cen. l. 2. t. 2. cap. 163. Ruell. de herib: lib. 1. cap. 62. Plin. lib.
 24. cap. 5. Aureus unus aut duo in potu. Avicen. cap. 248. Cy-
 clamen cum vino. lib. 2. t. 2. cap. 277. Ruell. l. 2. c. 94. Lutum
 sigillatum. c. 417. lac. cap. 441. Radix alismæ drachmæ pon-
 dere in vini potu. Plin. lib. 25. cap. 10. Omnia remedia huic
 malo convenientia in unum collegisse scribitur Santes Ardoy-
 nus de venenis: quem tamen hæcenus inspicere non licuit.

Habet

Habet tamen aliquid utilitatis tantum venenum. Marini namq; lepores oleo veteri injecti benefaciunt discentiendis strumis. Sed cum ipso oleo in plumbea pixide clusi, quam diebus 40 diligenter alligatam oportet haberi. Postea ex ea pinnula oblinenda sunt strumæ, superq; eas pellis lanata non nimium ronsa regendi gratia imponenda est. Præcipi autem oportet, ne quis hoc medicamento manus inquinet, aut inquinatas priusquam bene eluerit ad os referat. Marcell: de remed: Emp:l. 15. Plin. l. 32. c. 8. Marinus lepus per se tritus aut cum urtica marinâ illitus capillos evellit. Diosco:l. 2. c. 18. Leporis marini sanguine & felle cancri, scolopendræ marini cinis cū oleo torpedinis cerebrum cum alumine illitum sextâ decimâ lunâ, ad psilothra prodesse scribit. Porta phylog:l. 3. c. 37.

Vitilicæ

C A P U T V I I ,

Leporarium.

LE P O R A R I A antiquitas nominavit, quod lepore septis inclutos asservarent ut cum res postulare, quasi expensu haberi possent. Hinc etiam lagotrophia dicta, Grapal:l. 1. c. 7. Postea vero ad omnia septa afficta villæ quæ sunt, & habent inclusa animalia, quæ pascuntur retento nomine translata fuerunt. Gell:l. 2. c. 20. Nunc vivaria dicuntur, id est, septa quædam loca in quibus feræ, non solum lepores, sed cervi, capræ & aliæ feræ pascuntur. Veteres in eodem septo habere solebant cochlearia, atq; alvearia: atq; etiam dolia habebant ubi habebant cōclusos glires: item piscinas hinc theriotrophia nuncupabantur Leporarium primus inter Româos Fulvius Hirpius exstruxit vel ut Varro l. 3. c. 3. scribit Lippinus. Fuerunt etiam Roboraria dicta à tabulis roboreis, quibus fierent antequam macerias & incenia noscerent. Grapal l. 2. c. 20. & 30. Monte catin:l. 1. Polit: in Aristotelem. Lupi, ursi leones & alia hujusmodi animalia, quæ nullam prorsus nobis utilitatem afferunt huc non pertinent.

*Leporaria
seu Lagotro-
phia,*

tinent. quia ad delicias solum includuntur. In Gallia Transalpi-
na. T. Pompejus tantum septem venationis, ut circiter 4000.
passuum locum inclusum haberet, habuit. Varro citato loco.
Jam ex optimis parietibus fiunt, quale est in Italia apud Ticinum
eximiè exstructum à Mediolanensibus Ducibus, plurimis divi-
sum parietibus, ac uno perpetuo viginti millium passuum muro,
quadranguli formâ circumdatum. Majolus dierum canicula:
coll. 7. locum in quo lepores venarentur λαγώβηλειον Græci voca-
bant. Rhodig. l. 14. c. 31.

C A P U T V I I I.

Nomen leporis terrestris.

Nomina
Variarum
lingvarum.

Nomina variarum lingvarum hæc sunt. Angli à haere. Arā
ab: Araaben, Ernab, Harneb: Belg: hase. Bohemis zagitz
Brasilien: Thabiti. Chald: Arneba. Canadens: Soushanda.
Croat. tez. Dalmat, zeeitz. Gall. lieure. Græcis λαγῶδες, πρώτῳ, πῶξ,
δασύπους, vulgo λαγός. Hebraicè Arneber. Hispanicè
liebre. Hungaricè ngul. Iadensibus. plando. Italicè. Levoro.
Lacedæmon: Τεχίνε plura κεκῆνες. Latinè lepus. Lusaticè Sawitz.
Persis Kargos. Polonicè Sajonz. Saracenicè arneph. Slavon-
nicè Saiz. Turcis tauschan vel tausam. Zerg: campagnola.

Etymologia
Græca.

Varia hujus vocis traduntur etymologiae, è quibus quam
quisque veriore putat, eligere potest. Varro vocabulum Græci-
cum Æolicum λέπεις esse putat. l. 3. c. 12. & de ling. lat. l. 4. Sed
l. rerum divinarum apud Gell. lib. 1. cap. 18. à λαγῶδες: Bonam.
lib. 4. de alim: c. 8. lepus dictus λαγῶς Atticus, Jonicè λαγός, quia
solus in buccis intus & pedibus sit pilosus. Alii ab aurium
longitudine. nam λα intendendi particula & ες vel ὡς ὡτ
auris est. Nisi quis putet ἀπὸ τῆς λέειν. ὁ εἰς βλέπειν quod aper-
tis oculis dormire consueverit. Rhodigius libro decimo quar-
to, capite vigesimo nono. A formidine perpetuâ leporis etiam
aliud

aliud nomen adepti apud Græcos ut *λεῶνες* dicatur ἀπὸ τῆς λέως-
 σεν. Pollux l. 5. Léporē latinè non quasi levipedem, ut L. Æ-
 lius & Cicero in Arato. Isido. l. 12. Orig. cap. 1. sed quasi levi-
 pore, ab agilitatis pedum levium famulatu, prout Martipo-
 rem, Publiporem, Quintiporem appellatum putat Camerari-
 us probl. O. 5. c. 2. Apud Hebræos Sephan occultationem si-
 gnificat: & locutio per Schin lepusculum, quod insitam huic
 animali pavitationem, si dicere concederetur, notat. Quia
 scilicet in cubilibus libentissimè delitescat. Apud eosdem le-
 poris sub fœmineo genere uterque sexus compræhenditur: pro-
 pterea quod mas non reperiat, aut quod mas convertatur in
 fœminam & contra, ut falso putarunt cum vulgo Rabini Aben
 Ezra & Salomon in Leviticum. *λεῖψος* lepusculus diminutivum
 Cicero l. 1. de natur. deo. ubi disputat non solum credendum es-
 se id, quod attingimus & videmus, utitur hac voce. Si Seryphi
 natus esses, nec unquam egressus ex insula, in qua lepusculos,
 vulpeculas, sæpe vidisses: non crederes pantheras & leones esse.
δασύποδα alii leporem vertunt, alii cuniculum. Dalemcam. l.
 9. in Athen. Cuniculi ab eo dicti sunt, quod sub terra cuniculos
 facere soleant, ubi lateant in agris Varr. l. 3. de re rust. c. 12. Pli-
 nius sæpius *dasypoda* à lepore distinguit. Aristoteles confun-
 dit ut & Julius Pollux,

Latina.

Hebraea.

Genus Græ-
maticum.Diminuti-
vum.

CAPUT IX.

Descriptio formæ.

CAput agile, habet, breve, rotundum, hirsutum, non rigidum,
 longitudinem idoneam, scapulas rectas, de super non aptas.
 Crura in seipsis gracilia, solida: pectus non angustum, latera re-
 nua, habilia: spinam teretem, alvum carnosam: Ilia tenera, ca-
 va laterum idonea, clunes obesas, undiq; plenas, congruo inter-
 stitio. Pedes breves, non æqualia crura: posteriora n. prioribus
 multum longiora, parumq; procurva. Fœmina longa, densa;
 musculos exteriores intensos, interioribus non tuberosos: interno-
 dia longa, nervosa: pedes anteriores summè flexiles, angustos,
 D *rectos:*

rectos: posteriores rigidos, latos, nullius utrosque non contemptores asperitatis. Villos breves & exiles. Xenoph. de venat: Oppian. l. 3. de venat. Et quia pedes leporis anteriores sunt breviores, hinc fortassis pronum eum vocavit Ovid. l. 10. metam. f. 13.

Aut pronos leporos, aut celsum in cornibus cervum.

C A P U T X.

Genera leporum.

*Didislo seu
genera leporum.*

Varro l. 3. c. 12. tria leporum genera celebrat. Xenoph. de venat: duo. Magni sunt subnigri, multum fronte nitescentes. Minores flavi, parum ostendentes candoris. Gesn. de animal. distinguit à magnitudine & locis, dicit majores esse in Ægypto, Gallia, Macedonia: cum tamen Aristoteles de animal. l. 8. c. 8. scribat in Ægypto minores esse leporos, quam in Græcia. Aliam differentiam sumit à locis, quam inhabitant. Quosdam enim montes inhabitare scribit, & hos reliquis majores esse putat: alii in agris

in agris

glis alii in paludibus habitant. Minores plerumque incolunt insulas & in his turba major, quam in continente: quoniam ibi ut plurimum nec vulpes nec aquilæ, quæ in impetu ipsi cum catulis occiduntur. Varro loco citato hæc genera numerat. Primum Italicum primis pedibus humilibus, posterioribus altis, superiore parte pulla, ventre albo, auribus longis. Alterum Gallicum ad Alpes idque plurimum candidum. Tertium Hispanicum simile nostratibus ex parte quadam, sed humile, hos cuniculos vocant. Polyb: l. 14. tristo: animal esse tradit lepori simile quod *κύνικλον* vocant. Lepores esse de cuniculorum genere videtur existimasse quoque Vegetius c. 24. l. 4. de re militari cum ait: Aliud genus oppugnationis est subterraneum atque secretum; quod cuniculum vocant: à leporibus, qui cavernas sub terris fodiunt, ibique cõduuntur. Scalig: e. 217. s. 5. Indi cuniculi sunt in Thracia ac Macedonia, qui juxta ac nostri sub terrâ agitant: leporino pilo, brevioribus auriculis, curto corpore, crasso, compacto: qui maximi gliris haud excedunt magnitudinem: caudâ longâ & ad Sciurinam quam proximè accedente, contra quam Indi illi, quibus nulla est. Hos Hutias Indiæ Occidentalis populi vocant, ut Gomaras in historia scribit. Horum nusquam meminit Aristoteles, sed Plinius l. 8. c. 55. Hos *δαυνιδας* plerumque appellatos à Græcis constat: quod tamen nomen non eam tantum animantem ostendit, sed leporem omnem. Alii *λαγιδας* vocant. nam *λαγῶν* passim lepores vocari notum est omnibus. Quare non defuerunt, qui cuniculû in leporibus numerarēt. Strabo l. 3. quo loco de Balearibus agit insulis *λεβριδας* vocatos testatur: sed ab effectu lepores Græcicè, id est fossiores nominantur. Non sunt indigenæ sed importato masculo & femella ab hoc principio tantum fuisse procreatum cuniculorû, ut domos arboresque subverterint, & Romano- rum opem Baleares implorare coacti fuerint. Plin. l. 8. c. 55. Hermol. Barba. in coroll. in Diosc. lib. 2. c. 22. pestem ab iis inferri, omnibus terra nascentibus, quia morfu violent earum radices, scribit. Et Strabo huic malo adhibitas verras remedium, vel ut ipse vocat feles Africanos, quos è vicina Africa petebat. Victorius var. lectio. l. 31. c. 20 procul intuentibus parvus lepus esse videtur: propterea Polybius l. 14. histor.

Cuniculi.

lepori similem esse ait: cum autem in manus acciperis, multum sane discrepat, & externâ corporis facie, & inter mandendum gustatu. Athenæ. l. 9. addit. Hic licet minor sit lepore, fertior tamen: & animal semiferum: quærit enim antea sub terra & excavat terram sub montibus. Comes Natal. de venat. l. 2.

*Crua tamen breviora, minus timet, & minus ille
Velox, antra colit, festique foramina ruris.*

Et Martial. l. 13. Epi. 59.

*Gaudet in effossis habitare cuniculus antris:
Monstravit faciles hostibus ille vias.*

Ut Camillo ad Venios capiendos in Hetruria. Grapal. l. 1. c. 6. Mane & vesperi prorepat, & in vestibulo antri sedens circumspicit. Urgentibus canibus confestim penetrat in cavernas nec extruditur, nisi intromissis viverris, vel felibus agrestibus, quæ generi cuniculorum sunt infestæ. Franz. de anim. fol. 206. Plin. l. 8. c. 29. & 55. & Varro autores sunt in Hispania tantam esse copiam, ut non solum messem, sed & oppida effodiant. Quod nemini mirum esse debet, nam idem Plin. scribit à talpis in Thessalia, à ranis in Gallia, à locustis in Africa civitates fuisse evertas.

everſas. Fœtus horum, quos vel ab uberibus ablatos, vel ventre
 exectos, Romani in delitiis habuerunt, Latini laurices vocarunt.
 Plin. 8. c. 55. Freig. Phyl. l. 33. Matculi interficiunt pullos. Geſn.
 de anim. Dalypodes omni mense pariunt & ſuperfœtant ſicut
 lepores. Hæc enim ſola animalia ſuperfœtant. Plin. l. 11. c. 64.
 Domestici cuniculi laneam lineamq; ſupellectilem dentibus ab-
 ſumunt. Scalig. E. 203. Ebuſus cuniculos non gignit Plin. l. 3. c.
 5. l. 11. c. 58. In Ithaca lepores illati moriuntur, extremis quidem
 in littoribus: & in Ebuſo cuniculi non ſunt.

Est & leporum genus apud Athenæum l. 9. quos Chelido-
 nios appellant. Fortassis ut Dalemcampius arbitratur, ab insu-
 lis Chelidoniis, quæ contra Taurum Asiæ montem sitæ sunt. Hi
 propter coloris aliquam similitudinem, ut Casaubonus cenſet l.
 9. in Athen. c. 14. hirundinini dieti ſunt. Nam & Athen. l. 14. fi-
 cus quoq; Chelidonias ita dictas innuit, à colore, quia ſunt ἐγο-
 ρομέλανες. Harum mentionem fecit Diphilus ſive Calliades
 in ignorantia.

*Chelidonio
 Lepores.*

Quid nam hoc? cujus hic lepus? anne Chelidonius?

Carulea quidem Mimarcys est.

Id est, condimentum ex ſanguine & intestinis leporis præpara-
 tum. Hermolaus Barba. Coroll. l. 2. c. 221. Pollux quosdam Ely-
 mæos vocat, vulpibus non ferè minores & nigricantes, corpore
 oblongo, albicante maculâ prope summam caudam longiorem.
 Rhodig. l. 14. c. 30. Geſner. de anim. vocat quosdam, à Moschi
 odore quem ſpirant, Moschios. Quorum ſpiritum tanta vi ſen-
 tire canes memorat ut furere plane credantur. Rhodig. di-
 & loco.

*Elymæi lepo-
 res*

*Moschii le-
 pores*

CAPUT XI.

Color.

Colorem nullum cuniculus refugit, lepori pullus proprius
 Cardan. de varie. l. 7. c. 31. Sed & lepores colorem varium
 habent, nigrum, fuscum, flavum, rubicundum. Oppian. de ve-
 nat. l. 3. Scaliger E. 217. f. 5. Proprius tamen est, quem Græci di-

Color.

Mutat pilos.
 & quibus nō
 causat.
 l. Aquar.

cunt *Ἰννεγκυδὸν. νεγκυδὸς* olivæ species acerbæ, nigris maculis distinctæ. Et Aristoteles de anim. l. 9. c. 32. quartum aquilarum genus percnopterō appellatū dicit ab alarum notis. Rhodig. l. 14. c. 29. Mutant etiam pilos, cujus mutationis causa varia à naturâ indagatoribus traditur. Aquis ab Aristotele l. 3. de anim. c. 12. multum tribuitur, quæ si aliunde colorem à terra, sive metalli formicibus conceperit, hunc ipsum in lanas postea, & cutem deponit: si alumē album, rubrica rubeum; sulphur melimum, subviridemq; facit: viridem calx, æs cæruleum, fulcum & nigrum. Potus & usus aquæ potabilis, generat pituitam indigestam, quæ cum per se sit pellucida; utpote aquea, si non concresecat, efficitur alba, tepida aqua ab externo cœlestique calore permista: vel ab interno, qui locis frigidis multus est merito antiperistalscos cum multo spiritu confusa ad extremas corporis partes delata, ab ambientis aëris frigore cogitur veluti in nivem, & inde in locis illis cutem, & quæ insunt in ea candidare facit. Ita constat nobis ratio cur albi lepores in Alpibus, quæ frigidissima sunt: itidem ex Lybia, quæ calidissima. Causa igitur remota cōmunis, propria varia: sicut etiam in spumâ & nive: ibi enim sola permistio spiritus efficiebat albedinem, at in nive congelatio supervenit. Bonam: de alim. l. 2. c. 30 Jul. Alexand. de salubr. l. 12. c. 12. Frigoris vi fieri existimat, ut caloris naturalis retrocessione intro pulsi frigoribus, externæ partis nutrimenti minimam sentiant, ejus pituitosioris ex quo candor pilis facile eo tempore nascentibus alimenti inopia, & pituitosi humoris, putrisq; frigiditate. Itaq; minus suavis tum caro, tanquam frigore nimio durata, abacto expressoque humore. Aristoteles. l. de color. ex humiditate albedinē provenire dixit: argumēto quod rosæ folia, & fructus punica initio alba sunt. Averroes in colliget. albedinem fieri dicit ex admistione aquearum partium cum terrestribus. Hincq; in Sarmatia Europæ. candidi lepores. Cardan. in Hyppo: de aëre, aquis & locis lect. 87. t. 7. Phantasia & imaginatio plurimum ad hoc faciunt, nam tenelli fetus his mirè afficiuntur. In locis ergo frigidissimis, ubi perpetuæ sunt nives ex continuo illarum aspectu nascuntur etiam animalia alba: vulpes, zebellini, arsi, lepores, aves, milvi, accipitres, aquilæ, cervi, perdices, coturnices, hirundines. Pausan. l. 8. in Arcad.

l. Phantasia & imaginatio.

Arcad. scribit. Habet præterea, quod admirere, Cyllene mons merulas undiquaq; albas. Aquilas quas cyncias vocant, candore coloribus persimiles, ipse in Sipylo ad stagnum, quod Tantalidicitur conspexi. Apros certe & ex Thracia ursas albas vulgo privati homines: lepores albos inter altitia Libya habet: cervas albas Romæ cum admiratione aspexi. Scalig. E. 59. Etiam in Alpibus albos hyeme inveniri scribit lepores Plin. l. 9. 55. qui liquefcente nive rubescunt. In Valleis sunt lepores æstate cani, hyeme innivei. Münster. Colm. l. 3. c. 50. Toto æstivo vernoque tempore in aquilonari plaga proprium colorem servant, post autumnum & primæ nivis casum villos fuscus mutant in albos. Olaus. l. 18. c. 8. Ortelius in Livonia. Verum enimvero imaginationē rei cuiuspiam in ipso cōgressu tempore vim habere magnā, quotidiana experientia etiam in hominib. testatur. Sed hæc imaginationis vis multo in brutis major, quam in homine: quod ostendit factum Jacobi Genes. 30. r. 37. qui oves diverso colore resperfas produxit. Et Romanorum factiones, qui Romæ equis certare solebant, ut similes aut diversos haberent equos, in admissione maris induere tunicas Venetas, sive thalassicas: aut etiam ruffatas, & aliqui varias utrique & mari & fœminæ: inde nascebatur pullus ejusdem coloris. Magna namque vis imaginationis est, & mirus apparatus in materiâ seminali per molitiam ad accipiendas omnes commotiones. Plin. l. 8. c. 55. videtur addere victus rationem. sic enim scribit. Leporum plura sunt genera: in Alpibus candidi, quibus hybernis mensib. pro cibatu nivem credunt esse: certè liquefcente ea rutescunt annis omnibus. Cunctæ quoq; animantes quæ sive inbecillitatis causa, sive cæco naturæ vitio præcoci paucoq; victu sustentur candidæ proveniunt. Ruell. de plant. l. 2. c. 17. l. B. Porta Phylogno. l. 3. c. 18. Theoph. l. 3. cap. 27. de planta: caus. nigris infirmiora fragilioraq; alba sunt. Hinc albi equi & canes minus robusti habentur. Sed quid mirum lepores esse albos, cum Joan. Hugo. c. 4. navigationis suæ in Mosam bicquâ, gallinas esse nigras plumis, carne, & ossibus: easq; coctas mensisq; illatas, sub injucundo colore, lapidissimas esse. Pincier. l. 2. Enig. 21. Scalig. E. 59. Lacus in Svecia non solum nigras continet aquas, sed etiam pisces alii concolores, quibus nihilo secius incolæ vescuntur.

III. *Vitium
ratio;*

IV. *Inbecillitas.*

CAP.

Villosissimus: Vestes.

*Villosissi-
mus.**Vestes è pilis**Lana lepo-
rina.*

Villosissimus animalium lepus, nam ut Plin. l. xi. c. 39. notat, & in buccis intus & in pedibus pilos habet. Hinc Trogus libidinosiores hominum hirtos quoq; colligit. Nec non & vestes leporino pilo facere tentatum est, tactu non perinde molli ut in cute, propter brevitatem pili dilabidas. Plin. l. 8. c. 55. Pili aliàs mollissimi quos Heliogabulus in lascivioribus deliciis una cum perdicum plumulis sub laribus habuit Pier. Hiegl. l. 13. de lepore. Rhodig. antiq. lectio. l. 14. c. 29. Nec præterire possum Ulpiani legem 70. Digest. l. 3, de legatis ubi §. 9. sic legitur. Lana legata: etiam leporinam lanam & anserinam & caprinam contineri. Potuit etiam fieri ut etiam ad telam pervenerit propter summam mollitiem & levitatem. Hinc Caspar Barthius 2. Amab. Stroph. 6. cecinit.

PUELLA DELICATA

LEPUSCULI CAPILLO

LEVIORQUE LÆVIORQUE.

CAPUT XIII.

Aures & auditus.

*Auditus a-
cer.*

Plutarch. in sympos. auditu leporem acerrimo præditum dixit. Festus auritam vocat à magnis auribus, vel ab audiendi facultate: excellit enim sensus acrimonia, & auditu acerrimo præditus est lepus. Virgil. 1. Georg.

*Auritosq; sequi lepores, dum figere damas.**Aures longa
varias ob
causas.
1.*

Habet enim aures proportionem reliqui corporis maximas omnium animalium; & flexibiles, quod necessarium fuit multas ob causas. Primum propter oculorum aperturam, nam auribus oculos defendit apertos, qui nullo operculo sunt muniti ab infestatione cimicum & muscarum. Nam contra omne nocivum dedit natura remedium creaturæ, ut dicit Avicenna & B. Ponta.

Pontanus de prop: anim: l. 18. c. 66. Præterea quemadmodum Leonibus caudæ ad excitandas vires magno adjumento esse dicuntur: sic huic aures roboris causa, quasi vexilla, & cursus incitamenta existunt. Fugiens eas ad tergum retorquet: sicq; ipsis tanquam stimulis terporem & ignavium, ne à currendo retardetur concitat. Ad id diverticulum, quo vult iter convertere, de auribus alterutram intorquet, atq; inflectit: eaq; quasi moderatrice cursum dirigit. *Ælian. l. 13. c. 14.* Metum etiam hac corporis parte dirigit, moderaturq; tanquam remis, quod in aliis animantibus caudâ plerumq; efficit. *Rhod. l. 14. c. 29.* Tandem quia hoc animal timidum, inerme, imbecille, & plurib. hostibus præda objectum, auditus excellentia, ut eminentes insidias ex longinquo leniens sibi maturè & in tēpore prospicere posset, exornavit natura. *Porta Phythog. l. 3. c. 40.* Maximèq; mobiles finxit, ut ex perpetuo motu melius possint imbibere sonos, & sibi cavere à periculis. Hinc *Clariss. D. Rumelius in horto Poëtico Area 2.*

Natura ut timido longas lepore addidit aures.

Eminus ut structus sentiat insidias.

Sic famam omnipotens sceleri Deus addidit atro,

Eminus ut panam sentiat esse prope.

C A P U T X I V.

Visus.

LE P U S non, ut magna fissipedum pars, partum cæcum edit: de videndi excellentia non conveniunt autores. *Plutarch. sensoriorum excellentiâ, & vilis maximè præstare dixit: cui & Ælianus subscribere videtur, dum cibum capere noctu scripsit: Xenophon, videndi acie minime esse acutâ, probat sequentibus rationibus.* Primum quia oculos habet exprorectos, palpebras præcisas, & quæ pupillis munimenta non præbent. Hinc visus hæbes, quia diffusus. Accedit quod oculos non claudat cum somnum capit, nec somno ejus palpebræ cadant, sed cum reliqua membra somnum capiunt, interea tamen oculi vident. *Somnolenti quoque sunt, quæ res nihil advidendum prodest. Et*

E

veloci-

III.

IV.

velocitas ad obtundendam aciem plurimum confert: quolibet enim oculos celerius intendit, quam quid sibi providerit. Tamen canum & hostium terrores providentiam auferunt. Hæc Xenoph. de venatione.

CAPI T XV.

Dormit apertis oculis.

Dormit a-
pertis oculis.

Witnes
raro,
Dorca quo-
que

κρυβανθια

Lagophthal-
mum.

Palpebris clausis vigilat, apertis dormit & immotis, oculos apertim tenet immotos. Plin. l. 11. c. 37. Xenoph. de venat: dormiens frequenter movet, vigilans vero minus. & dū reliqua membra somnū capiunt interea oculi vident. Ælian. de anim. l. 13. c. 13. l. 2. c. 12. Multi propter timiditatem hoc fieri existimant. Oppian. l. 3. de venat: metuentes ferarum vim, hominumque crudele cor. Inde etiam homines dormientes apertis oculis, ut lepores, timidissimi habentur. Dorcas dormiens oculos apertos habet, & saxa & rupes altissimas inhabitat propter timiditatem, ut putant. Quidam etiam hominū, quod Græci κρυβανθια dicunt: quia Rheæ seu vestæ Sacerdotes, dum custodirent Jovem apertis oculis ipsis fuit dormiendum. Est autem κρυβανθια morbus à pupillis oculorum, quos κέρες appellat dictus. de quo vide Scalig. castiga. in Catullum f. 33. & Turneb. adver. l. 13. c. 24. De lagophthalmo oculorum vide Celsum l. 7. c. 7. quando oculus excisa cute non tegitur & superior palpebra non descendit. Hermol. Barb. in Plin. Græci homines leporinos oculos habentes λαγωφθαλμοι vocant. D. Ruml. in horto Poët. Area. 2.

Obdormit geminis oculis lepus omnis apertis.

In somnis vigilet Mens prece nixa deo.

CAPI T XVI.

Cor maximum.

Cor magnū
signum ti-
miditatis.

Bruta existimantur animalia, quibus durum riget cor: audacia quibus parvum: pavida quibus prægrande est. Maximum autem est proportione muribus, lepori, asino, cervo, pan-

theræ, mustelis, hyenis, & omnibus timidis, aut propter metum maleficis. Plin: l. 11. c. 37. Aristoteles de part. animal: l. 3. c. 4 hanc addit causam: quia calor in magno conceptaculo exolecit, sanguisq; frigidior fit. Quoniam coacta vis in angusto corde fortius erumpit, in latiore dissipatur. Bodin. theat. nat: l. 3. vide infra de timiditate. cap.

C A P U T X V I I.

Non pingvescunt lepores.

Quædam animalia non pingvescunt ut lepus, perdix. Steriliora cuncta pingua & in maribus & in feminis. Plin. l. 11. cap. 32. & tamen idem l. 29. cap. 20. ut & Grapald: l. 1. c. 6. scribitur. Leporé obturatis auribus surdū celerius pingvescere. Macrobi: ex Varrone l. 3. de agricult: Saturnal. l. 3. c. 13. scribit: hoc quoq; nuper institutum, ut lepores saginarentur, cum exceptos è leporario quidam in caveis & loco clauso faciant pingves.

C A P U T X V I I I.

Caro leporis cibus qualis.

Rasis. c. 16 de anim: Paulus, Psellus. Savanar. r. 2. c. 8. rub: 29. inter animalia atram bilem gignentia numerant. Avicenna lib. 2. F 2. cap. 145. carnem leporis calidam & siccam scribit lenis autem sanguinem crassū, & melancholicū parare. Curio de conservan: valetud. c. 7. & Simon Sethi, corpus exsiccare, hepatis & spleni obstructionem efficere, pulmōni nocere, vigiliāsque facere volunt. Vairus de fascino l. 2. c. 10. leporem siccū vocat. Pistor. conviv. 1. somnolentiā oriri exusu leporis scribit. Langius l. 1. E. 67. quia sanguinem melancholicum generat, ideo sanguinis bonitatem adjuvare non potest. Hipp: de dietis. l. 2. leporina caro sicca & adstringens lotium aliquantisper movet. Galen: l. 3. de simpl. alim. facult. c. 1. leporum caro sanguinem crassorem gignit. Comment: de atten. victu. utilem in exsiccante victu. non autem attenuante, quia gignit sanguinem crassum l. 3. de loc: affect. c. 6. l. 5. de compos. med: 2 dū locos l. 3. de simpl. alim.

Cibus melancholicus.

*Non adeo
pravus.*

alim: facul. c. 1. magnam vim habet in melancholici sanguinis generatione l. de dissol. contin. numerat inter malas carnes: sed hic lib. attribuitur non propriis Galeni. Syntax. med. Weck. l. 1. p. 3. caro leporis melancholicum sanguinem generat; difficile concoquitur: tristitiam adfert, paucum alimentum & malum praestat. Quae omnia de senioribus leporibus intelligenda sunt: juniorum enim alia ratio est. Nam Simon Sethi carnes leporis probè concoctas non malè nutrire ait. Isaacus de dietis de anim: part. pag. 4. pro pharmaco cenet, licet sit siccus, & crassum sanguinem generans: est tamen melior juvenibus hircis & capris. Proinde convenit siccas habere nolentibus complexionibus. Paul. l. 1. c. 84. leporina caro crassi succi est, sed minus quam ovilla & bubula. Quercetanus Dieti. l. 3. c. 4. Leporina caro latis boni alimenti: vividum & floridum faciei colorem conciliat: foeminis praesertim pallorem in facie tollit & nativum restituit colorem. Optimi nutrimenti & facilis concoctionis, phlegma, absumit, & supervacaneam humiditatem ex ventriculo deturbat, eumque roborat. Hinc Martial. l. 13. non malè canit,

Inter quadrupedes gloria prima lepus.

& Galenus 3. de alimen. faculta. tradit, sanguinem leporinum omnium suavissimum semper magno in pretio habitum, carnem autem talem esse, qualis sanguis, ex quo tota constat. Mercur. l. 2. var. lectio. c. 7. Hinc Alexand. Severus Imperat. quotidiano leporum esu corporis venustatem ausupabatur, ut Lampridius testatur. Indeque natum epigramma non illepidum, quamvis ad carminis regulas minus concinnum.

Pulchrum quod videtis esse nostrum regem.

Quem Syrus sua detulit propago:

Venatus facit, & lepus comesus,

Ex quo continuum capit leporem.

Ad quod ille pari licentia respondit.

Pulchrum quod putas esse vestrum regem.

Vulgari miserande de tabella,

Si verum putas esse, non irascor;

Tantum tu comedas velim lepuseulos:

Ut fias animi malis repulsis.

Pulcher, ne invidias livore mentis.

B:

Et Martialis scite lusit eum Gellia.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis:

Formosus septem, Marce diebus eris.

Si non derides, si veram lux mea, narras.

Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Et quia formæ gratia ex probo sanguine magna ex parte proficitur, non mirum, animalia dulcem & delicatissimum sanguinem habentia, qualis leporum aliis omnibus bonitatis alimonia præstare. Galen. l. 3. de alim. lul. Alexand. salob. l. 13. c. 11. leporis sanguinem reliquis omnibus præfert. Nempsius tenetum vocavit leporem. Athenæ: l. 9. ingeniosus variorum obsoniorum enarrator scribit, Carnes leporinas assas, calentes prorsus nihil unctas & subcruentas adhuc optimas esse. Plin. l. 8. c. 55. de leporibus & cuniculis hoc habet: Fætus ventre exectos, vel uberibus ablatos, non repurgatis intertaneis gratissimo in cibatu habentur: laurices vocant. Hinc Horatius.

l. 2. S. 8. *Et leporum avulsos, ut multo suavius, armos.*

l. 2. S. 4. *Fœcundi leporis sapiens sectabitur armos.*

Alceus in Callisto, cum coriandro & sale conspersit. Aretæus. l. 7. c. 4. Numerat inter carnes concoctu faciles lepores. Quoniam enim sanguis suavissimus, ejus sine dubio ideam refert caro ex quo tota constat. Heurn; Metho. l. 2. c. 12. Galen: l. 3. de alim: facul: Leporibus sanguis suavissimus, multiq; ipsum cum jecore solent elixare, quidam cum aliis visceribus. Conditamentum ex sanguine & intestinis leporis præparatum, vide apud Athen. l. 9. Aëtius. l. 1. s. 2. c. 121. scribit sanguinem leporis melioris succi quam bubula & ovilla caro. Non potest enim coagulari quia tenuis. Galen. de respira; Sed non salienda, quia natura sicca salis conspersu arefit, & cibo inepta est. l. 3. de alim facul: circa finem. Iul. Alexand: l. 12. c. 12. inquit: cursu valet lepus qui armos lumbosq; exerceat maximè universus ingruit partibus illis ac circum spinam omnem musculis in cursu saltuq; labor, nam pedum pauca caro, & ea fibrosa ut bene exercita partes solutiores, lapidioresq; fiant neq; concoqui faciliores. & crassum minus, minusque melancholicum sanguinem gignant. Quo etiam illud Aristotelis l. 3. c. 10. Ethicor. referri potest, οὐδὲ γὰρ τῆς ὀσμῆς τῶν λαγωῶν αἱ κύνες χαίρουσιν, ἀλλὰ τῆ βρώσει. Neque

Conceditur.

enim canes leporum delectantur odore, sed pastu. Ut ergo hæc controversia tollatur, Juniores eligendæ, quo naturalis siccitas ab ætate temperetur: pinguioribus etiam cæteris præferendi. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. de carnibus. Eligendi juvenes & adolescentes & per venationem capti, præstant juvamentum his, qui sunt superati à pinguedine, non sunt difficilis digestionis: & licet lapidiores sint assati, saniores tamen elixi. Savañor. t. 2. c. 8. rub. 29. Removeretur nocumentum si cum bonis speciebus condiantur.

C A P U T X I X.

An cibus eroticus & amatorius.

Dubitatur.

Chalderinus com. in Martial. l. 5. Epig. 30. Mercurial. l. 1. de decoratio: c. 9. simpliciter hoc affirmant, fuisse vulgarem opinionem. Quidam etiam causas inquirere ausi sunt. Erasmi. Chil. 2. C. 1. Ads. 15. superstitionem ponit. C. Calcagninus l. 1. Ep. quæst. Thomæ Calcagnino Nepoti scribens: religionem & omen. Rhodigin. l. 14. c. 29. causam ex nominis etymologia quærit Plin. l. 28 c. 19. Et vulgi opinionem fuisse & jocum, verè etiam contingere consuevisse, eo quod illius aliqua existeratio, asseruit. Sed non sine summa dubitatione, cum bilem gignat atram. Sed tamen Julius Alexand. cap. ultim. lib. 12. salubrium, id non in universum negat, dum inquit. Possit fortasse pallor inde ex pituita corrigi, consumpto humore, siccandi vitæ. Etenim corporis habitudinem siccare cupientibus, humiditate nimia fluxam, non desunt, qui leporinæ usum carnis commendent. Sed quis se speret leporis vel integri unius usu formosum reddi posse eo pacto? frequentiori id usu & temporis mora sperandum: Idem judicat idem autor de cuniculorum carnibus. Possit etiam amatorius cibus vocari ob prolificam ejus vim, de qua alibi. Talenton: recond. ter. l. 3. c. 2. Formæ gratia ex probro sanguine nascitur: quibus autem sanguis corruptus, ut in suppressione mensium, epatis & splenis obstructione cachexia laborantibus, omnes decolores & deformes sunt: Si ergo formosum hominem reddit leporis usus, probum quoque sanguinem, ut generet, oportet. Quod Galenus quibusdam in locis statueret vide-

Affirmatur.

I.

II.

III.

vide.

viderur. l. 3. de alim. facult. c. 17. Sanguis ad coquendum est difficilis, præcipuè crassus & melancholicus, qualis est bubulus. Leporinus autem ut suavissimus celebratur. c. 22. Gallinarum & columbarum sanguine nonnulli vescuntur, qui suum sanguine haud quaquã est inferior, neq; suavitate neq; cõcoctionis facilitate, plurimum tamen relinquitur à leporino. Ex sanguine autẽ laudabili, laudabilis quoq; caro gignitur. Plurimum etiam refert suaves assumere cibos: suavitas enim faciliorem digestionem adfert. Hiac Hipp. l. 2. A. 38. Suaviorem paulo deteriore, melioribus sed minus suavibus anteponit. Non ergo ridendus Martialis de gloria leporinæ carnis. Nam Mercur. l. 2. varia: le-
 Qio: c. 7. ex Galen. de facult. addit rationem: leporem omnium suavissimum habitum in precio: carnem enim talem esse, qualis sanguis. Cum autem leporis sanguis suavissimus sit, necesse est, carnem eandem obtinere suavitatem. Galen. l. 3. de alim. facult. c. 1. 13. 17. Qui verò volunt ex verbis potius, quam ex re hanc opinionẽ natam, satis ingeniosè videtur rem tractasse. Pincier. l. 2. Ænig. 21.

C A P U T X X .

Judæi abstinent à lepore.

R Hod. l. 14. c. 31. ex Jul. Cæs. l. 5. de bello Gall. scribit. Britanni leporem, gallinã & anserem gustare nefas esse putant: hæc tamen alunt, animi voluptatisq; causa. Vigenerus in com. in Cæsa. de bello gallico, hanc addit causam. Anglos abstinuisse ab esu galli gallinacei in honorem solis, quod ea avis maximam cum sole conjunctionem habeat: leporis in honorem terræ, quia maximè terrestre sit animal: anseris in honore aquæ, quod sit volucris aquatica. Sed de Judæis res manifesta est. Nam Levit. e. 11. v. 6. scriptum est. Et lepus ruminat, sed bisulcus nõ est hic nobis immundus esto: quod reperitur Deut. c. 14. v. 7. Plutarch. convi. quæst. l. 4. quæst. 5. ridiculam adfert rationem, dicens: abstinere illos à lepore, quod abhorreant ab eo animali ut abominabili, & immundo. Nec injuria, inquit, Lamprias occurrens. Cæterum à lepore temperant: quod asini, quem maximã & occulta religione colunt, quod eis aquæ fontem ostenderit, sit hoc animal similitimum: lepus enim miraculã esse vide-

*Britanni à
lepore absto-
nuerunt.*

*Judæi non
vescuntur
lepore.*

III.

IV.

tur corporis mole & agilitate. Nam color, aures oculi supplices tristesq; mire alium referunt ut nullum ne parvum quidem magna specie usq; adeo sit germanum. Nisi sane similitudines Ægyptiorum sectantur, celeritatemq; hujus animantis & sensuum excellentiam putant divinam. Oculus enim ejus est indefatigabilis, & ut patentibus dormiat oculis. Sed & auditus acrimoniâ præcellere videtur: quam Ægyptii admirantes, in sacris literis cum auditum significare volunt lepores pingunt. Et quia gens Judaica sancta esse debuit, forsan & libido hujus animantis esum prohibuit propterea veneri fuit dicatus. Et priapum aurito parente, id est, lepore genitum fingunt Poëte. & Ovid. 5. Fastor. Floræ salaci caprearum potissimum, leporumque venatum tribuit. Palma: inter salacissima animalia numerat columbam, passerem leporem. Bodin. method. histor. c. 5. & l. 5. de repub. c. 1. atra bilis ac potissimum abradentis copiam hanc adscribit, quæ quod spumosa sit, libidinem proritare soleat. Hinc etiam Venerem fingi spumâ maris natam. Atq; idem sensisse viderur Aristoteles in problem. ubi causas inquirat, cur qui atrabile laborant, cæteris sint salaciores? quod videre est in lepore, qui præ omnium animantium genere melancholico succo maximè abundat.

CAPUT XXI.

Lac.

CRassius lac canum, quam cæterorum animalium est, excepto scrofæ & leporis. Aristot. l. 6. de anim. c. 20. & 33. Cardan. in Hipp. de arte, aquis & locis l. 7. lect. 85. r. 4.

CAPUT XXII.

Coagulum.

ARistoteles l. 3. de part. anim. c. 15. reddens causam, propter quam lepus coagulum habeat, in hunc modum scribit. Lepori coagulû fit, quoniam herbam coaguli effectricem palcatur: talis enim humor lac in vetriculo infantum stringit. Mercur var. lectio.

lectio: l. 5. c. 12. Lepori coagulum optimum ad cogendum lac: quia lactuosus herbis vescitur, ut lactucâ sylvestri. Porta Phyllogno: l. 1. c. 7.

CAPUT XXIII.

Sanguis.

Cervorum perinde, ut leporum sanguis solet spissari, non coitu firmiore, ut cæterorum, sed fluido, quale lac est, quod sine coagulo sponte concrevit. Aristor: de anim. l. 3. c. 6. Estq; suavissimus ut vult Galen: l. 3. de alim: facul: ideoq; magno in pretio apud veteres habitus. Cum jecore elixatur quidem etiam induit aliis visceribus. Rubeaq; in Paulum Ægin: de tuenda sanita. c. 85.

CAPUT XXIII.

Cauda.

Caudam habet ad currendum incommodam: neque enim propter brevitatem idonea, quæ corpus regat, sed hoc utraq; facit aure. Xenoph. de venat.

CAPUT XXV.

Sexus.

ARchesilaus, cui subscribunt Philostratus, Plutarchus, Varro, utramq; vim lepori traditam, affirmant. Democritus, Pictor naturaliter per annos sexum mutare, ut hyenam putant, quibus accedunt Ælianus, Septim. Florens, Tertullianus, Langius etiam cervos vult naturam alterare. Aristoteles pernegat. quod & reliquorum animantium natura communis veram esse probat. cui etiam Nyphus & Bodinus subscribunt. Hoc tamē experienciâ teste constat, sæpius in Leporum genere, quam in ullis animalibus reperiri Hermaphroditos. Hinc Hebræi leporem fœminino tantū usurpant genere, quia putarunt illum sexū præpollere. Sed hermaphroditæ nō ea fecunditate, qua fœminæ. Mares autem ut multi falso putant, nunquā uterum gestant.

Lepus utriusq; sexus

Mutat sexum.
Negatur utrumq;

Hermaphroditis plurimi inter lepores.

F

U

*Planta mutavit
sunt sexum*

*De homini
hinc vero fal-
sum.*

Ut enim per naturam fieri non potest, ut fœmina sine matris le-
mine concipiat, ita mas nunquam sine matrice. *Ælian: l. 13. c. 12.*
Plantas mutari nullum dubium est: ut populus, pinus, scymum
eriticum, silymbrium. ervum: brassica, sorbi, & aliæ plures. Sed
leporē mutare sexū omni caret ratione. Et quod magni autores
scribunt fœminas in mares mutatas, fide quoq; caret. Licet enim
quidam patent, nymphas in fœminis eristis gallorum sicutiles ad
ipsum uteri os carnosas nonnunquam augeri, ut alieni sexus
partem referant. Alii vero opinantur ad pudendi alas musculosâ
carnem sic excrecere posse, ut si quocunq; modo fricetur instar
colis erigatur: itaq; propter hoc medici excogitant nympho-
tomiam. Non de sunt etiam qui dicant, hoc totum ex uteri pro-
lapse fieri. Sed omnia hæc apparenter tantū, non vere contin-
gunt. Mutatio enim sexus absolutè fieri non potest ex ordine na-
tura, præsertim viri in fœminâ nisi causa violenta & convulsione
præcedente. Quomodo enim partes efformatæ & colore cõsolida-
tæ, recrudescere & trahi possunt. *Bonam: de alim: l. 5. c. 13.* In
quolibet animalium genere sexus est distinctus, semperq; distin-
ctus manet, nec unum, & idem individuum modo mas est,
modo fœmina.

CAPUT XXVI.

Fœcunditas & lascivia.

Fœcunditas.

Lepus adeo πολύγονον τὸ ζῷον fœcundum animal, ut cum modo
peperit nunc prægnans sit. *Xenoph. de venat:* Et dum
utero fert, superfatatur, aliumque fatum nudum ventre gestat,
alium jam vestitū, alium in utero tantum inchoatum dum alios
jam editos educat. *Athen: l. 9. ex. 3. Herodo: Plutarch: de
non fœnerand: lepores ferunt parere simul, & lactare, & super-
fatatur. Quod autem Plin: l. 8. c. 55. scribit præter dasypodem
solum leporem superfatatur, fallum est: constat enim equas &
mulieres quoque superfatatur. Plin: l. 10. c. 63. Dasypodes
omni mense pariunt & super fatant sicut lepores, à partu enim
statim implentur. Ælian: l. 13. c. 12. scribit, se à viro perito &
mendatiis alieno, accepisse, in uno lepuseulos tres repertos
fuisse. Cardan: de varieta: l. 7. c. 31. scribit cuniculos ad
eo fœcundos esse, ut usque ad octonos in domo sua pepe-
rerint*

rerint & educarint. Cuniculorum tanta est fecunditas, ut ex uno conjugio intra vertentis anni curriculū septuagesima proles possit existere. Sphinx Philoso. cap. 9. Singulis mensibus generat, sed fetus non edit universos: sed interpositis diebus, quot res tulerit peragunt partitionem. Habet femina lac priusquam parit, & à partu continuo repetit coitum, & lactens adhuc concepit fetum. Aristoteles. l. 5. c. 9. de histor. anim. Oppian. l. 3. de venat. Universæ venationis ὀπίωρον, id est, autumnitatem vocat leporē. Quemadmodum enim in anno autumnus omnis generis frugibus abundat; ita lepus inter feras. quo sensu ὀψοδαίδαλον vocatur apud Athenæum. Experti sunt fecunditate in Hispani, quorum oppidum quoddam à leporibus subversum est, teste Varione quem adducit Plinius lib. 8. cap. 29. Experti Gymnesiarum insularum incolæ, de quarum legatione ad Augustum Imperator. qua auxilium militare contra lepores, à P. R. petivere. Strabo. lib. 3. Plin. lib. 8. cap. 55. Ab Herodoto lib. 3. additur causa fecunditatis: quia omnium præda est, ferarum, avium, hominum, ideo tantopere fecundum esse, ac solum ex omnibus brutis animalibus super fœtare. Accedit quod quæ timida sunt animo, & esculenta, ea omnia fecunda fecit natura, ne assiduo esu depereant. Camerar: subcit. oper, lib. 1. cap. 22. Plutarch. de non fœnerando. Aristoteles de genera: animal. lib. 4. cap. 5. Problem. 1. l. 10. Ad lasciviam illius animalis notandam facit, quod veteres Priapum lepore genitum fabulati sunt, qua de re sunt hi versus Afrani ex persona Priapi, quos citat Macrobi. lib. 6. Satur. cap. 5.

Incommoda
fecunditatis.

Causa fecunditatis.

Lascivias

————— nam quod vulgo predicant

Aurito me parente natum: non ita est.

Ubi Joan. Isaacus Pontanus in notis, quod inquit, aurito parēte, id est, lepore illum genitum divum prædicabant, nō putō temerarium. Petron. At illa gaudio exultans, vides, inquit, Chrysis mea vides, quod aliis leporem excitavi. Quid velit facilè capitur, & rectè adaptatur illud Matonis.

Credula si fueris, alia tua gaudia carpent.

Es lepus hic aliis exagitatus erit.

Nec abludit, quod in Fastis l. 3. Ovid. ubi salacem Deam Floram vocat, & cur ei caprearum potissimū, leporumq; venatus cesserit, scribit.

*Cur tibi pro Lybicus clauduntur rete leanis
imbelles caprea, sollicitusq; lepus.*

Oppian. l. 3. venat. Nunquam respiciunt mariti petulcam salacitatem. Nunquam foemina impudens obliviscitur libidinem, sed perficit quaecunque animus jubet, ne quidem in ipsis partus doloribus recusans venerem.

C A P U T XXVII,

Coitus,

Coitus,

QUI retro urinam mittunt, averfa coeunt, ut leones, lynces lepores. Aristoteles de anim. l. 5. c. 2. l. 6. c. 33. retro enim iis genitale membrum à natura datum est.

C A P U T XXVIII,

Partus,

Partus,

LEpus uterum ferre potest quocunq; tempore & copiosos generat fetus, quos non universos simul edit, sed interpositis diebus: lac ante partum habet, post partum statim coite & incipere potest. Nota quod catuli leporis non sunt caeci, ut uris. Hipp. de genera: anim. l. 6. c. 33. ex Aristotele.

C A P U T XXIX,

Apricatio,

Apricatio,

HYeme apricis locis cubilia informat; frigus enim declinat. *κρύει δὲ ἐχθρῶς ἔλει.* Aelian. l. 13. c. 13. propterea radiis solaribus se subjicit: calorem enim vel maximè amat, & frigus quantum potest declinat. Ob id aestate alta & mōtosa loca, umbram quaerens eligit. Et quia ut ab aestu vindicetur, & caloris propulset incommoda solet subramis Sonchi decumbere & sepe numero stabulari. Hęc herba leporis palatium à nonnullis dicitur. Ruell. de stirp. l. 2. c. 36. ab Apulejo lactuca leporina. Procumbit si frigus fuerit in apricis, si aestus in umbrosis; si ver & autumnus in clemērioribus locis. Cum terra pullulat, rura magis quā juga tenet Xenoph. de venat. Nivali tempore sunt leporibus cubilia melanchema quae vocantur. Sunt autem cavitates, in quibus colliquefact,

facta est nix ducta appellatione à nigredinis argumento. Quoniam operimento nivium agris albicantibus, ea portio plane nigrescat. Rhodig: antiq: lectio. l. 14. c. 29. Sed vivunt lepores in alpib⁹ quæ frigidissimæ: item in Lybia quæ calidissima, Bonam. de alim. l. 2. c. 30. D. Rhumelius in horto poetico Area. 2.

*Ut lepores sulcis umbrosa cubilia ponunt
Agrorum, rigidum cum ferit æva gelu.
At flavis surgit cum spica messis apricis
Vivifero timidi vivere colle solent.
Sic in agris vivunt per multi tempore pacis
Quis Belli figunt tempore in urbe lares.*

CAPUT XXX.

Cubile.

Consuetam sedē omnibus locis præfert, & ex eo loco, in quo ortum accepit suum non facilè discedit, neque non parum sæpè capitur, quod assuetū cubile relinquere non potest. Ælian. l. 13. cap. 13. Franz. de anim: f. 769. Dum pabula quærit semper eadem viâ exit & redit. Egrediens & ingrediens sua conturbat vestigia, ne à struentibus sibi insidias appareant. Ælian. l. 6. c. 27. Exultantes ad lunam lepores inter se colludunt, & vestigia longe dissipantes dirimunt. Xenoph. de venat.

Eocum patrium amat.

CAPUT XXXI.

Procubitus.

Procumbit fœmine sub ilibus posito, cruribus anterioribus ut plurimum junctis atq; porrectis, mento prioribus pedib⁹ subnixo, auribus super utroq; humero demissis, post hinc molliora subter tegit. Xenoph. de venat.

Procubitus.

CAPUT XXXII.

Vitus.

Vivit solus lepus ex omnibus animalibus, quæ fissos pedes habent, tantum gramine & herbis. Gesn. de anim. per diem subsistit, noctu egreditur ad pastum: & pabulum longiusq; inquit, sive q; peregrini cibi desiderio tenetur; sive ut se exercent, & pedum celeritatem vel noctu firmet, Ælian. lib. 13. cap. 13.

Herbis tantum pascitur.

Præter reliquis autem herbis delectatur trifolio, malva, rapis, brasi-
lica. Sonchus autem à quibusdam leporis palatium dicitur: &
hoc animal, ut ab æstu vindicetur, & caloris propulset incōmo-
da, solet sub ramis ejus decumbere & læpnumero stabulari.
Et hinc forsitan lactuca leporaria ab Apulejo nominatur. Ruell.
l. 2. cap. 123. Est & herbæ species lagopus dicta, quæ gerit spicas
molles, lanuginosas leporis pedibus similes: huic à similitudine
sic dicta. λαγώς enim lepus, πούς pes est. Dodon: in histor: fram.
cap. 95. nascitur in segetibus ubique. Differt à Caryophyllata
contra quam Matthiol. Sylvaticus sensit. Utrum Geom. à Plin.
l. 26. c. 7. descriptum, sit, dubitatur. Febricitantibus eum aqua
datur: alligatur contra inguinum inflammationem. Dioscor. l. 4.
cap. 17. Cæsalp. de plantis l. 6. c. 19. Radix in usu est contra pe-
stilentia morbos, & pectoris mala: hinc Germani ipsam Bene-
dicti Wurzel nominant: quod inter alias herbas benedicti & di-
vini effectus sit. Multi ob odoris suavitatem & aromaticam fa-
cultatem caryophyllatam appellant. Humelp. in Apul. c. 61.
Apul. c. 113. autor est, si dormienti supponatur, ut non sciat, pe-
lere febrem. Hippoc. lagopyron nominat, quasi leporis triticeum
alii cumina leporis: Galen. leporariam. Ruell. l. 3. c. 85. Fuchs.
c. 189. H. Bock p. 1 c. 88. M. Virgil. in Dioscor. l. 4. c. 19. Grolla.
Batb. l. 4. c. 627. Matthiol. in Diosc. l. 4. c. 7. Cæsalp. de plan. l. 6.
c. 19. Porta Phytog. l. 1. c. 13. Hoc tamen testari possum, leporem
D. Præf. & Rockenbachii cujus mentio inf. c. 38. fit, etiam de ci-
bis ab igne coctis & mensæ illatis portionem sumpsisse. Ita insti-
tuto quodã natura interdum mutatur, & vim sibi inferri patitur.

CAPUT XXXIII.

Ruminatio.

A Nimalia quæ habent unum ventrem, ac utrinque dentes
minimè ruminant: in Levitico tamen ruminare leporem
& cuniculum, scriptum est. Quare præstabit animalia ruminan-
tia cuncta statuere, quæ coagulū, dum lactant, habent. Cur vero
lepus & cuniculus ruminent: & unum solū ventrè habeant, opi-
natur Mercur. var. lect. l. 5. c. 15. rationē esse, quoniam cum parva
sint animalia, plures ventres habere non poterunt. Quia vero
vētrem nequaquā crassum, vel tenuem & pinguedinis expertem
habēt,

Am ruminant
lepus.

habēt, ideo cibum alioqui mollem nō facile sustinent, præsertim quando multus sumitur, nec dentibus benè præparatur, sed statim ob timorē deglutitur: ob q̄ ventriculus oneratus, cibum illum remittit in os: ubi rursus catenus præparatur, quatenus à vētriculo

LÆGOPVS

facilè cōfici queat. Imo ut in dissectionib. videmus, cum natura lepori & caniculo ventriculū gracilē, ac tenuissimis membraniscuteq; tectū dedisset, neq; quatuor ventres dare potuisset, ut reliqua ratione hæc cōpensaret, præter ruminatiōnē duo fecit: primo
inte-

intestina gracilia iis pro ventriculo uno paravit: de inde cæcum
intestinum quod in aliis parvum effecerat, in his amplissimum
atq; capacissimum omnium effecit, quo esset tanquã postremus
quidem ventriculus, ubi absolveretur chylus, siquidem hujus-
modi intestinum semper materiã chylosã plenum invenitur.

C A P U T X X X I V.

Ætatis inditium.

Ætas.

A N N O S indicant foramina quedam: nam quot sunt illis
corporis cavernæ ad excrementa exoneranda, totidem an-
nos ætatis agit, ut scribit Archelaus, Varro l. 3. c. 12. Plin:
l. 8. c. 55 Sed hoc veritatis limites ex cedere videtur. Comes
enim Natal. de venat. l. 2. ————— *decemq;*

Annorum spatii conclusa est limite vita.

C A P U T X X X V.

Hostes.

Hostes Varii.

H A B E T lepus hostes varios, venatores, vulpes, canes, corvos,
aquilas, vultures. Ælian. l. 13. c. 11. Neque à venaticis modo
insidiis timet lepus, verum etiam vulpium incursiones perhor-
rescit, nec minus avium impetus extimescit, imprimis quidem
corvorum & aquilarum voces multo maximè metuit, atq; hor-
ret. Et sane quidẽ cū his avibus nullã pace jungitur sed sese ab-
strudit in dumeta, in aliave frutera aut cespites aut cum necessi-
tate urgetur, in quod vis aliud latibulũ se occultat. Comes Natal:
dicto loco: *Retibus & canibus leporem timidissima turba,*

Capta perit, venantur aves.

Virgil, l. 9. Æneid.

Aquila.

*Qualis ubi aut leporem aut candenti corpore cygnum
Sustulit alta petens, pedibus Jovis armiger unctis.*

Xenoph: Pæd. Cyri. l. 2. Eunti adversus Armeniam in primo agro
exurgit lepus, aquila autem volans dextra leporẽ despiciens fu-
gientẽ & irruit & percussit illum, extulitq; correptum, eoq; ab-
lato in collum proximum pro libidine utebatur præda. Idem de
venat. Ab aquilis quoties edita & aperta loca superarit, quantif-
per anniculi sunt, rapiantur. nam majores in cursu canum vi au-
fertur. Lepores interdum à vulpibus nõ tantũ cursu, sed etiam
magis arte comprehenduntur: captiosè enim circumvenire & in-
ducere vulpes ppè novit, Æliã. l. 13. c. 11, Hom, Iliad. 5.

Vulper.

116

*Illā Ic. aquila, etiam sublimē volans cœloq, propinquans,
Velocem pedibus leporem videt eminens, atque
Arripit.*

Quin etiam in littore Siculo cum Lepus canum venaticorum vim
evasisset, à cane marino captus est. Est enim maris voracissima
belua: ex quo illud Martialis.

*Canis M.
viniw*

*In me omnis terra, aviūq, marisq, rapina est,
Forsitan & cœli, si canis astra tenet.*

Ex Anthologia. l. i. εἰ ζῶα. Γερμανικῷ Καίσαρι.

Οὐρῷ ἐξ ὑψώτου λαγῶς πέσεν ἐς πόντον βένθῳ
ἐκ προφυγῆν μεμαῶς τρηχίῳ ὀδόντα κινῶς.

Ἀλλ' εἶδ' ὡς ἤλυξε κακὸν μόρον. αὐτίκα γὰρ μιν.

εἰνάλιῳ μάρψας πνεύματ' ὠρφάνισεν.

ἐκ πυρός, ὡς αἶν' πέσες ἐς φλόγας: ἤρᾳσε δαίμων

κῆν ἀλὶ κῆν χέρσῳ θρέψε κύνας βορῶ.

D. Conradus Rumeilius ita vertit:

Monte lepus summo cecidit mare quando profundum

Effugisse putans dente secante canem.

Sed non effugit fatum dirum, atq, subinde

Aquoris hunc rapuit vento agitante canis.

Ex igne (ut verbum) cecidisti inflammæ, damen

Te fecit ponto & rursus cani esse cibum.

τὸ αὐτῷ.

ἐκ κινῶς εἶλε κύων με. ἢ τὸ ξένον εἰς ἐμέ θῆρες.

ὕψος καὶ πέζοι θῆμον ἔχουσιν ἕνα.

αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λόγοι βατὸν ἀλλὰ φοβῶμαι

ὄυθνε καὶ σὺ φέρεις ἀσπρόεντα κύνας.

Dicit Rumeilius ita vertit:

A canē me rapuit canis, ecquid barbarum? ut in me

Rursus fera, atque fretis unum habeant animum.

Aether est reliquis lepori alevi, ab hocque pavesco.

Nam quoque cœli fers Astriferum ipse canem.

Tiberii tale est.

Δίκτυον ἐκ θρώσκοντα πολὺ πλοῦτον ἀρὶ λαῶν

σεύε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδιν.

Τρηχίῳ ὀδ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντον

ἤλατ' ἀλισκάζον κύμα θρακτιδίον.

Γ

εἰνάλιος

εἰνάλι & τὸν δ' αἴψα κύων βρυχηδὸν ὀδῶσι.
 μάρψε. κῆσι τλήμων ἢ ἄρ' ὀφειλόμεν &.

Georg Mundius ita vertit.

*Sollicitum leporem effugientem rotas pupae
 Invasit pervix adpetit que canis.*

*Mouibus ast lectis petiit miser ille salutem
 Et se in littoreas precipitavit aquas:*

*Quem timidum aeternum cepit canis ecce marinus:
 Sic miser hominibus fit tamen ille cibus.*

Viverra,

Bodina. thea: nat. l. 2. Viverra ex mustelarum genere ad decipiendum leporem ludit tam diu cum ipso, donec collo eum deprehendat, & interficiat: nec dimittit etiam currentem, donec deficiat, postea vocat ipsum, Geln. de animal.

CAPUT XXXVII.

A quibus timeatur.

LEO non invadit leporem ut docet Martialis, l. 1. E. 23.

*Si vitare cavimus morsus, lepus improbe, quavis;
 Ad quem confugas, ora leonis habes.*

Epig. 52. *Non potes hoc tenuis praeda sub hoste mori.*

Eodem. *Intra ampla licet torvis lepus ora leonis.
 Esse tamen vacuo se leo dente putat.*

Epig. 61. *Quid nunc sava fugis placidi lepus ora leonis?
 Frangere tam parvas non didicere feras.*

Cervus etiam timidissimus non audeat, cum lepore congressi, ut Opian. de venat: l. 2. οὐδ' αὐτῆς δειλοῖς λασιό κνήμοισι λαγωῖσι. Neque cum ipsis timidis & erura hirsutis leporibus.

CAPUT XXXVII.

Venatio & Captura.

LEPUS capitur aut δρομαλός ἢ δρομαῖ & in cursu: aut εὐναῖ & in lustris sive cubili circumventus im Läger vnd Lauff. H. Junius de animal: Facilius ascendit montem quam descendit propter posteriores pedes longiores. Ideoq; difficilius capitur contra montem quam contra vallem. Mane venatio instituenda, antequam vestigia evanescant. Virgil. 3. Geor.

Etia.

Et canibus lepores, canibus venabere dantur:

Qui in planitie & arbuſtis hærent facile capiuntur: non ſolum enim propter pinguedinem ad currendũ inepti, ſed quia in umbroſis locis habitant à clarâ diei luce excquantur. Geſn. de anim. Moris veteribus fuit, ut tenellos lepores ſtudioſi venatores dimitterent, deæ captantes gratiam. Quod ſuperſtitionis eſſe, nemo addubitarit. Sicut & illud, ſi feram ſe in flumen præcipitare animadvertiſſent, ne legis prævaricatores fierent, univerſam ſolvere venationem conſueviſſe. Locum vero in quo lepores venarentur *λαγωβολειον* Græci vocant. Rhodig: antiq; teſt. l. 14. c. 31. Indi hoc modo venantur. Canibus ad venationem non egent, ſed captos aquilarum, corvorum & milvorum pullos alunt, & ad venatum inſtituunt: nempe leporem manuſectum & vulpem cicurem carne appenſa ad curſum dimittunt: & mox imitantur aves carnem eis quam appetunt adempturas. Illæ igitur quanta poſſunt celeritate & impetu vel hanc vel illum conſecutæ, carnem ſui laboris præmium & eſcam deſideratam ſibi auferunt. Sic inſtitutæ ad prædam aves, deinceps in montanos lepores & vulpes feras emittunt: quos illæ itidem ſpe ſolitæ eſcæ perſequuntur, & mox captos dominis adferunt, ut prodit Cteſias, loco autem carnis prius appenſæ viſcera captorum eis in cibum permittuntur. Hinc aquila à Plinio l. 10. c. 3. leporaria quam Ariſtoteles *λαγωφόνον* appellat nominatur. Joſeph. Scaliger in Cirni ad illa verba: in terris Halæetus ales ut eſſet, ait, plerique ex nobilitate Gallica etiam falcones ad leporis capturam inſtituunt. Quod ſane genus aucupii mihi videtur veteribus ſatis leviter notũ, hodie vero apud noſtram nobilitatem ad ſummũ gradum perfectionis perveniſſe. Addit deinde teſtimon: Ariſtotelis ex hiſtor. anim: quo tanquam novum id in Barbaris ipſe miratur. Eſt autem hæc venatio jucunda. eſt enim adeo gratioſum animal lepus, ut nemo ſit, quiſi eum videat, dum veſtigatur, dum invenitur, dum currit, dum capitur, quicquid amarit, non obliſcaſtur Xenoph: de venat: Hinc lepor non ſolum pro voluptatibus ac delitiis, ſed etiam ꝑ liberalibus artibus, & ſermonis ſeu orationis puritate & elegantia à Lucretio ponitur. Catullus ſuum libellum lepidum, id eſt, expolitum & cultum vocat. Giſan: in Lucretium.

Indorum Venatio.

*Jucunditas
hujus Venationis.*

L A C O G R A P H I A
C A P U T X X X V I I I,
Fuga & cursus,

*Fugaratio
& cursus.*

*Vulpium in
captandis le-
poribus cal-
iditas.*

Lepus cursu, cuniculi saltu fugam accelerant Carda: de harin. l. 7. c. 31. Lepus intelligens se ad necem peti perniciosissimo cursu fugit, adeo ut non raro deficiat, medioq; in cursu exanimetur. Freig: Phyl. l. 34. Et propter metum se ipsum coniecit in periculum. Inveni enim ubi agitantur venatori faciunt indicium niduli sui, & sicut sorex, suo inditio se produunt. Flumina tranant, viam fluctuant, modo cavernas subeunt ac penetrant. Xenoph. de venat: Quod si canes praesentierint, sistunt pedem, & residentes se ipsos erigunt, & canum, sicubi prope est, clamorem strepitumq; captant & unde audierint avertuntur. Idem. De monte descendens non aequaliter continuat cursum, sed oblique circuit montem. Franz. de anim: cap. 19. Cursus varie moderatur. Quando insequentes longo reliquit intervallo, in tumulum aliquem ascendit: & in posteriores pedes se erigit, tanquam ex specula insectantium certamen prospecturus. Aelian. l. 13. c. 14. Lepores interdum a vulpibus non tantum cursu, sed etiam magis arte comprehenduntur. Captiosè enim circumvenire & inducere vulpes probè novit. Cum igitur noctu in leporis vestigium inciderit, & sensum ex eo perceperit, tacita animam continens, spiritumque comprimens, sensim & pedetentim usque eo vestigiis leporis insistit, quo ad in ipso cubili eum deprehendens, tanquam de insidiis securum animi, & insperantem aggreditur. At enim non hic dissoluto & ignaviter remisso animo, sed suspenso & sollicito somnum capit; & simul ac primum vulpem adventantem sensu comprehendit, de cubili exilit, properans fugam capere, & cursum ad summam celeritatem facit: vulpes item vestigiis eum insequens ingreditur currere. Verum longam viam ubi hic confecerit, ut qui jam longinquo abcessu contra vulpem superior factus sit sub dumeta, aliave fruteta densiora subiens, ex longo cursu libenti animo se quieti dat: at vulpes è vestigio insequens ei non concedit ex fuga ut consistat, & laboris quietem habeat, sed ad alterum cursum excitat ex quiete ipsum & agitat. Postea vero incitato cursu is per multum viae procedens itinera non minora, quam prius fugerit rursus vehementer quietem capere:

capere:

capere cupit: illa vero frutetum, quo se is conjecerit, urget, idq; concutiens, ab assiduo cursu non sinit conquiescere, itaq; is iterum excurrit, illa quoq; non se ad insequendum tardans, currere insistit. Cum autem continentur ex alio alius cursus hunc vigilans, diu multumq; fatigatum exceperit, currendo fessus & laboribus succumbit, & longius procedere desistit; ipsa vero cōsecuta eum ipsum non sane cursu, sed longinquitate temporis & captiosâ investigatione comprehendit. *Ælian. l. 13. c. 11.*

C A P U T X X X I X .

Vestigia.

Leporis vestigia multum hyeme procedunt, quia longæ sunt *Vestigia.* noctes: parum autem æstate, quia è contrario sunt breves. Nec vero suboleat hyeme, cum primum calorem suâ vi contrahens, geluq; claudens in se contineat: & cum hoc fuerit torpescantibus naribus canes sentire non possunt, priusquâ sol diesve procedens omnia resolvat. tunc & canes odorant & ipsa dum percurruatur vestigia redolent. Ea vero delet & ros multus superincumbens. Imbres etiam qui per anni tempora gignuntur, odorem ab humo rapiētes, olfactum donec exiccetur difficilem reddunt. Sed australis tempestas deterior est: nam humectans diffundit: septentrionalis vero si serena fuerit contrahit & servat. At vero Pluvia & rores innudât. Luna etiam halitum extenuat & si plenilunium fuerit, & vestigia tunc quidem incertissima sunt. Nam exultantes ad Lunam lepores inter se colludunt, & ea longissimè dissipantes dirimunt: sed perturbatissima sunt, cum ea vulpes antea pertransierint. Ver propter anni temperiem valde clara præbet vestigia: quanquam terra sicubi floret canibus nocet, dum in unum spirantes confundit odores: sed exilia æstate sunt & ambigua. Nam terra fervens abolet quicquid halitus habens. Est enim tenuis & canes tunc minus odorant, quia resoluta sunt corpora. Verum autumno pura sunt vestigia. Quæcunq; enim terra producit, & domestica jam reposita sunt, & agrestia situ labefactata, ut fractum odores nō superent quibus occupentur. Et hyeme & æstate & autumno

recta sunt plurimum vestigia. vere autem confusa. Nam fera hæc sociabilis est: cum alias semper, tum hoc tempore, ut propterea simul errantes hoc necessario faciat. Subolēt autem vestigia cubilium diutius quam pedum: illa enim occupat lepus hæc celeriter obambulat. Itaq; illis refertur humus, his vero imbuitur. Sylvosa autem loca redolent magis, quam uda. Siquidem modo persurrens lepus, modo procumbens, multa contingit.

CAPUT XL.

Timidi & pavidī lepores.

Timiditas.

Quamvis omnia animalia habent, quod timeant. Nam leo ut de reliquis in præsentia taceam rotarum orbem circumrotatos, currus inanes, galli cantum, & ignem timet. Plin: l. 8. c. 16. l. 10. c. 21. Alian: l. 5. c. 50. tamen præ reliquis timidissimus lepus temereque terretur & pavelet, ut scribit. Pollux, l. 5. propterea rectè *πίος* appellatur: *πίος* enim formidare est. Addit Nazianzenus in distichis etiā frondium strepitum terret. Hinc Theo: Idil. 1, *καὶ πίκτος βάδνει, καὶ μέγα τ' αἰδῶσθαι*

Et timidus figit lepores, nec parcere novit.

Horat. l. Epod. Od. 2. *Pavidumq; leporem.* — — —

Causa.

Venacuta.

Quare Alianus l. 7. c. 19 lepores ob pavorem Græcos poetas à pavendo *πίος* appellasse scribit. Galen. de usu part. l. 1. c. 2 cervo & lepori timida enim sunt animalia, velox quidem corpus, sed audum & inerme datum; de anatomi: vivorum addit causam: Animalia plura habent nimiam quantitatem cordis in comparatione sui corporis, & sunt cum hoc pavida plurimum & timida, ut lepores & cervi. Habent etiam vocem acutam, nam ut fortis vocem edunt gravem, ut leo taurus, canis: ita timida ut cervus, lepus acutam. Bodin: metho. histo: c. 5. refert causam in sanguinis tenuitatem. Ita enim scribit. Australes tenui sunt sanguine ut lepores, cervi, unde fit ut timidiores sint ac imbecilliores. Alii in caloris parvitatem, quod parvus sit & extraferatur pars plurima ab eo ad membra vivificanda, sensificanda & movenda: quare non calefacit ipsum integrum, sed relinquitur frigidum & vacuum, inde angust' & parvus animus. Formidinis ergo tropidiq; pavoris hieroglyphicū lepus: timidissimi enim

enim ingenii. Hinc Cornificii Poëæ opprobrium in fugientes milites, quos galeatos lepores vocat.

CAPUT XL I,

Solitudo.

Non solum frequentata loca ab hominibus & bestiis fugiunt lepores, sed etiam solitaria ubi raro vestigium hominis pede impressum, inhabitant. Hinc lustra illorum à Græcis dicuntur, *ἄμνοι σιωπεφεῖς*, id est, obductoria, densioraq; arbuta: vel *ἔμφιλαφεῖς*, id est, consita copiosa: *Ροχμί βαθεῖς*, id est, scissuræ profundæ. Rhodig: l. 14. c. 29. Nunquam plures in eodem cubili versantur, & qui maximè vicini sunt, unius jugeri inter vallo secebant. Hinc non imperitè hominem solitarium per leporem quidam describunt.

Solitudo,

CAPUT XL II,

Agilitas seu velocitas.

Agilem leporem esse res illa indicat, quod ociose de ambulando lascivit: gradientem nec vidit quisquam, nec videbit, quia posterioribus pedibus priores transit exterius, quem in modum etiam currit. Xenoph. de venat: Nec alio modo quam fuga se tutari potest. Matthiol. in Diosco. l. 3. c. 18. omnia enim levitati apta, caput agile, rotundum, longitudine idonea, aures sublimes, quæ regunt currentem, corpus non magnum, pilos habet avium plumas molitia imitantes. Franz: de anim: c. 19. Vulpes tamè celeritati ipsius opponit dolum, quia in medio cursu fingit se desistere, & quiescit etiam parumper, sed mox nihil tale timentem acrius insectatur, usq; ad ipsum cubile. Ratio ab Isiod: l. 11. affertur. Omne animal velox est timidum & imbecille, nullum, habens armorum genus nisi membrorum levitatem. B. Pontan: de prop: anim: l. 13. c. 66. Data igitur lepori membrorum levitas, & cursus agilitas contra canes & alias bestias ipsam insectantes *Ælian: l. 13. c. 4.* addit gradus. Campestris celeriore & concitatior cursu, quam montanus viam conficit, ppter corporis exiguitatē. Cū enim gracili habitu sit, ipsū levitate & celeritate præstare proximū vero est. Qui in dumeti segnes. Xenoph. de

*Agilis**Causas**Gradus & locustæ.*

venat:

venat: omnium tardissimi palustres. Interruptam etiam velocitatem auget, quod pedes ipsius sunt pilosi, ne lædantur inter cursum. Juvenes primo cursu velocissimi feruntur: deinceps non ita: agiles enim sunt sed imbecilles. Xenoph. de vena:

CAPUT XLIII.

Astutia, Prudentia.

*Astutia.**Prudentia.*

ET si nihil vel parum in lepore sit, quod alicujus insignis vitæ cutis commendationem mereatur, quedam tamen notanda reperiuntur. Nam Aristoteles de anim: l. 1. c. 1. ubi de differentia motuum loquitur, aliarum bestiarum ingeniosæ & timidæ, ut cervi, lepores & cuniculi: quod & Porta Phytog: l. 7. c. 1. probat: in primis vero Salomon Proverb. c. 30. v. 24. Prudentiæ etiam semina habere videtur. Plutarch. de anim: Compa. scribit. Lepores in cubile regressi lepulos suos alium alio deportant & abscondunt, ut intervallum sæpe inter eos jugeri sit: ne si interveniat homo, vel canis, in periculum universi vocentur: & à rapinis tutiores sint Ælian. l. 13. c. 11. Per hyemem ponunt cubile suum in sulcis agrorum, sed circa appropinquantem messem abeunt se in vineis, post messem ubi uvæ incipiunt maturare, iterum discedit ex vineis. Discursu quoque multiplices compluribus locis vestigia premunt, denique salta ingenti reducunt se à vestigiis, atque ita eubant. Fugit loca frequentata, & libentius degit in solitudine. Quod prudentiæ potius, quam timiditatis signum: quia enim inermis, loco sibi cavet. Non transit etiam per spinas, quibus capilli possint adherere & suo odore canibus vestigia relinquere. Inter venandum flexuoso cursu utitur, ut decipiat canes. Franz: de anim: c. 19. Descendens de monte non æqualiter continuat cursum, sed obliquè circumit montem. Facilius enim ascendit, quam descendit propter posteriores pedes longiores. Hinc rectè callidam leporem apud Martialem legimus.

CAPUT

C A P U T X L I V.

Mansuescit.

CAr dan: l. 10. de subtil: scribit: Quadrupedia minus cicurari, imprimis vero lepores ob timiditatem non enim possunt amare, quos vitæ suæ insidiari noverunt. Et Grapal: l. c. 7. inter semifera animalia numerantur lepores: quæ nec placida nec fera sunt, sed mediæ inter utraq; naturæ. Non enim feritatem habent, & ideo ferè dici nō possunt: neq; mansuecunt unquā: quo fit ut nec placidi, nec cicures habeantur. Scaliger E. 224. negat. Homini enim magis sunt affinia, quam quæ aëris libertorem usum sibi vendicant. Obediunt etiam magis quæ sunt in vinculis, quam avium genera: ne gallinæ quidem, nam ad pastum veniunt, ad hominem vacuum non accedunt. Itaq; cum quadrupedū longe majore numero usus est homini & illæ illi obedientia commodiores, Quæ vero à feris cicurantur minore negotio & mansuescunt, & parent imperio quadrupedes, quam aves. Sup: de vena: ostensum est ex Ælian: l. 2. c. 26. Indos leporibus mansuetis alios capere. Et Scalig: addit historias In avi materni Faridis arce Lodroni cum essemus, pueri leporem alium, qui adultus cum canibus leporariis, etiam interdum à recenti crucio ore venatione liberè & secure lusitabat. Alium lepore domesticū in arce Montispestati memini posterioribus pedibus, ter, quater supplodentem: quo quasi se acueret, belli cientes simulaera & ultrò canes provocare E. 224. Cardan: de varieta: l. 7. c. 31. scribit. Non solum quadrupedia, sed & cetera animalia, consuetudine mores imbuunt, adeo, ut cuniculum viderim in domo Zapede patritii Hispani, qui canes ultro morsu appetebat, eo deductus longa consuetudine, quod canem domesticum assuetus esset impetere. Et ante paucos annos D. Præfēt^r Altdorsinus Rockenbachius aluit leporem domesticū qui non solū accedebat domesticos quosvis, lusitabat cū canibus, sed etiā de fenestra prospiciebat, mensæ cū reliquis convivis affidebat objecta ut canis esitabat. Et quod risu dignū & admiratione quia assuetus erat urinā reddere in vasculū quoddam parvum ex stāno albo, & casu quodā in consueto loco nō reperiebat: ascendit mensā & in salinum exonerat vesicam. Claris: D. Rumelius

Non mansuescero.

Affirmantur mansuescero.

Historia.

”

+

”

H

Nea-

Neagora aluit leporem mansuetum mensa affidentem, & omnia ciborum genera affectantem, applausuq; pedum victum poscentem. Torque quoq; fuit indutus circa collū campanulis ornata, quorum tinnitu canes etiam majores fugabat. Ego quoque habui cuniculum à quodam cive donatum, qui viso cane etiam supplodebat pedibus: & ita cicut erat ut non solum inter duos catellos & felem sine metu versaretur: sed etiam patiebatur se attraheri à filiabus & domesticis, cibum etiam è manibus capiebat. Sed periit mihi nescio quo casu.

C A P U T X L V.

Iracundia.

Plus caloris in lepore, quis plus sanguinis & spirituum quam in crabrone, huic tamen promptior majorq; ira. Quin idem lepus ariete calidior, & minimè irascitur. Omnino à siccitate, non à calore iracundia, Scaliger E. 274.

C A P U T X L V I.

Ventorum rationem novit.

Rationem tum ventorum, tum temporum plane scit lepus, animal callidius quam blandius. Temporū enim commutationes nares indicant Ælian: l. 13. c. 13. Hinc lepores multi iisdem in locis conspecti bonam aëris temperiem significant. Ælia: l. 7. c. 8. Hyeme apricis locis cubilia idcirco informat, atq; imprimis, quod applicationem vehementer appetit, frigus hostilem in modum declinat: æstate vero altioris sedis studio captus ad aquilonem cubitat.

C A P U T X L V I I.

Lepus animal infaustum,

Non solum lepores, sed & lupi, vulpes, leones, espræ, juvenca asini, arietes, mustelæ, mures movent auspicia. Luporū a deo in auspiciat^o in urbe Roma aspectus, ut semper urbis solemni lu-

strati

Ira.

Tempestates
observat.

Auspurium.

stratione expiaretur. Peucer. de auguriis. Quis autem lepus
timidissimum animal, ideo occursum ejus ominosum augures
putat; improspereum & inauspicatum: quemadmodum & vulpes
fata, & canis pragnans Alexand. ab Alexandro l. 5. c. 13. Quod
quidem non nostri tantum temporis vulgus credit, sed veteribus
etiam persuasum fuisse testatur Senariolus, qui recitatur à Pierio
ex Astram psycho in Oneirocritico. Φανείς ὁ λαγῶς & δυσυχής ποιεί
τε/βης Intellige per somnum apparens lepus in auspiciatum da
iter oblatys lepus. Ad quæ verba Joh. Meursius Suid. Φανείς ὁ λα
γῶς. Artemido: l. 4. 58. τὰ δειλά καὶ ἀνελεύθερα, δειλὸς ἢ δραπι
τὰς παρῆσιν ὡς ἐλαφῶς, λαγῶς, κύων. Aliter Achmes c. 278. Hac
tenus Meursius. W. Franzius de animal. c. 19. addit rationem:
quia loca ut plurimum sunt deserta & latronibus commoda.
Cum enim sit formidolosissimum animal omnium, non facile
in obviis à celebribus locis quiescit. Esse autem infelix animal
vel prodigium Xerxi factum ostendit: nam equa leporem enixa
est. Herod: l. 7. subjicit: quod facile erat conjectandum, fore ut
exercitum adversus Græciam cum magno strepitu & ambitiosis
simè duceret, rursusq; pro se ipse solus ad eundem locum fuga
recurreret, Imo Alexan: ab Al. l. 2. c. 31. scribit: cruenta bella stra
gesq; & memorandū illud excidiū, quæ postea precipitantibus
fatis secuta sunt, præmonstravit. Sicut etiam omnia de leporibus
insomnia mala & infelicia. Ut enim leo animi fortitudinē & ro
bur significat. l. 1. c. 9. Lepus q̄ habet crura posteriora longiora
significat cursorem aut fugam meditantem. Forma enim prin
cipium operationis. l. 1. c. 35. Omnia infausa significat & mortē
l. 1. c. 38. Apomas: de insomn: signif: c. 278 Lepores ad earum
mulierū personas refert, quæ fucaram & ascititiam venustatē ad
fectant. Si quis invenisse lepore visus sibi fuerit hujusmodi mu
lierem inveniet, ac si quidem visus sibi fuerit ejus pellē sustulisse,
divitias ex ea lucrabitur. Si assata carne leporina vesci visus sibi
fuerit & opes ab ea consequetur & in morbum incidet. Si leporem
sibi visus fuerit persequi, ejusmodi mulierem amabit, eamque
sectabitur. Si visus sibi fuerit in persequendo coniecisse virgam
vel aliquid aliud: si quidem leporem attingit, ea que petitus est:
desiderio votoque suo satisfaciet. Sin autem ad iracundiam
& acerbitatem mulier hominem irritando provocabit. Arte
mido

*Insomnia
de leporibus
infausa.*

mido: de som. interpret. l. 4. c. 58. Timida & fugacia animalia & illiberalia, timidos & fugitivos nobis exhibent: velut cervus, lepus, canis. Et i. Regionis animantia & vernacula animalia significant prope habitantes & prope fores, ut hirundo & lepus. Hæc vero & fugitivos domum redire significant natura liberos existentes. Lepus timorē & mollitiem significat Carda. de som. l. 1. c. 29. & c. 33. dicit significare curlorem aut fugam meditantē. c. 38. lepus omnia infauſta & mortem etiam significat. c. 40. Pilis asini labores, leporis mortem brevi & crudelem significat: parum enim vivit & à canibus vivus lacerari solet. l. 3. c. 13. Lepus canem persequens mutationem in deterius significat.

C A P U T XLVIII.

Superstitiosa,

Superstitio
103

MOS fuit veteribus, ut tenellos lepores dimitterent, DE A captantes gratiam. Deinde si feram se in flumen precipitare animadvertissent venationem interrumperebant. Rhodig. l. 14. c. 31. Græci amoribus sacrum fabulantur leporem; quia λαγώς dicatur ἀπὸ τῆς λαίης. Erotas vero à verbo ὀργάν utroq; visum significante. Rhod. l. 14. c. 30. Huc referri posse videntur, illa Constanti: Africani & Joh. Bapt. Porta. Constan; l. de anim; ad Octav. c. 3. scribit. Candela ex adipe leporinâ in medio fœminarum posita, incipere eas esse hilares. Port. l. 20. c. 8. Mag. natur. sic habet. Ut nil relinquam, quod à circulatoribus, & necromanticis simulatur; Apponunt lucernam characteribus inscriptâ, leporino adipe plenam & quibusdâ obmurmuratis verbis cum eam incendunt, & medio mulierum ardet, constringit omnes, ut abjectis vestibus, omnia viris spontè ostendant, quæ operta tegunt, vident, nec saltare desierint, usq; donec ardeat lucerna, quod mihi à fide dignis narratum fuit. Consideravi non nisi à leporino adipe effectus posse provenire, cujus fortasse vis letalis quadam cerebrum penetrans ad ejusmodi dementiâ concitat. Simile à Massageris fieri narratur ab Homero, esse arbores, quarum fructus si in ignem projiciatur, omnes qui igni proximiores fuerint, ebrios & stolidos evadere: nam illico, è sedibus insiliunt, & choreis & saltationibus indulgent.

C A P U T

CAPUT XLIX.

Miracula seu portenta,

SI, quod Cardan. in Hipp. de aër: atque & locis scripserit le-
ctu: 101. 1. 9. verum est, lepores in Ægypto è terrâ nasci inter
miracula ponendum puto. Inter prodigia quoque referri po-
test, quod supra annotavimus: equum in exercitu Xerxis lepo-
rem peperisse. Pro miraculo habeo, si verum est, leporem locu-
tum. M. Piccartus D. 3. historicopol, c. 4. Zonaras 1. 1. in Sici-
lia, bovem locutum: alium in Latio Annibalis bello pendente.
Q. Fal. Max. & M. Marcello Cols, recolit Livius D. 3. l. 4. & ex
illo August. de civita: Dei l. 3. c. 31. In sacris etiam. Num. c. 23.
v. 30. Aîna Baleami locuta est. Plin. l. 10. c. 21. Invenitur in an-
nal. in Ariminense agro. M. Lepido & Q. Catulo Cols. in villa
Galerii locutum gallum gallinaceum. Plin. l. 17. c. 25. & Alexan.
in Epist. ad Aristotelem etiam arbores locutas scribunt. Videbis
inquiunt Rex quicumque eas duas solis & lunæ arbores Indicè &
Græcè loquentes. Habes fabulam lector, nunc assem para.

*Loquitur lo-
pus*

*Et alia ani-
malia como-
plura.*

CAPUT L,

Singularia,

LEpus ex utraque parte dentatus acetabula vulvæ habet Arist.
l. 3. c. 1. de histo. anim. Solum hoc inter cætera terræ anima-
lia, quæ utrimque dentata sunt, ut scribit Aristoteles de par:
anima: lib. 3. cap. 15. & quæ unicum tantum ventrem continent,
coagulum habent. Cuniculus, qui cuniculos agit dictus à fodi-
endo: lepus nunquam fodere visus est. Bodinus: in Ithaca illati
lepores moriuntur. In Corsica insula nedum capra fera, aut
bos, sed ne lepus quidem Polyb. lib. 12. Naucrates Comicus in
Perside affirmat in Attico agro raro dasypodas inveniri. Alce-
us tamen, in Callisto multos esse in Attica ostendit. Athenæ: l. 9.
in Ithaca illati lepores moriuntur. In Ebuso cuniculi non sunt,
frequentes in Hispania, Balearibusq; Plin. l. 8. c. 58. Por. Phytog.
l. 2. c. 4. Lepus animal pilosum & solum animalium pronam su-
pinamq; pedum partem hirsutam habet. Porta de hum. Phy. s. l. 2.

Singularia

l. 261. intra genas in bucca pilos habet. Arist. l. 3. de histor. anim. c. 12. Data autem sub pedibus nulla pilorum villositas, ut pili, pedes carnositatem currendo à læsione defendant, & propter sui levitatem in cursu nullatenus impedirent. B. Pontan. de prop: anim. l. 18. c. 66. Mares averti coeunt cum feminis, recto enim eis genitale membrum à natura datum, ut apparet dum urinam reddunt. Aristoteles de anima: l. 3. c. 1. l. 5. c. 2. l. 6. e. 33. In Bisaltia Thraciæ regione, duplex jecur lepores habere, Theopompus ait, Gell. l. 16. c. 15. Athen. l. 6. Elia: 5. c. 27. Plin: l. 11. c. 37. Conicularum exta in Bœotia gemina sæpè reperiuntur: circa Briletum, Thernem & in Chersoneso ad Propontidem, idem fieri ad firmat. l. 3. de par: anim. e. 7. Mirumq; translatis alio interire alterum. Plin. l. 11. c. 37. Gell: l. 16. c. 15. Athen. l. 9. Aristoteles de histo: anim: l. 2. c. 17. In Sycino agro circa Balbum lacu quoq; Alex. ab Alexan: l. 5. id non prodigum esse, sed omnium opinione receptum est. **CORNUTUS LEPUS.**

La S. 2

In Saxonia in venatione cornuti lepores capti, ut figura apud Gesnerū ostendit, In area arcis Burgmilchbingē Illustris Baronis Heiorici Hermanni parietis affixus est lepus cornutus Wilhelmsdorfi. Haud recte igitur Laberius vocavit bestias exungues, & ex cornes, utrisq; n. præditos experiētia testatur. Vocem habēt a-entam lepores, ut omnia timida animalia. Si morbus aliquē invaleret, reliqui aufugiunt, nulla cōmiseratione moti, & quo tutiores esse possint, relinquunt loca infecta. Horrus Sanit. de cuniculis. Catuli horū non sunt cæci, ut ursæ & canis. Lepus & cuniculus ruminant, quamvis unum tantū ventrem habeant, sicut & mus Ponticus. Freig. Phyl. l. 34. Posteriores pedes longiores habet ad facilē corpus elevandū in cursu cōtra montē. Pontā. de prop. anim. l. 18. c. 66. Solum hoc animal inter terrestria, quæ utrinq; dentata sunt, & quæ unicum continent ventrem, coagulam habet. Aristotel. l. 3. par. anim. c. 21. reddit causam, quoniam herbam succi lactei pascatur. Superiorum labiorum fissuram habentq; vitium in hominibus vulgo vocatur Hasen scharten, oder Hasen mund. Cujus curationem docet egregie Galp. Tolicocins l. 2. de curtor: Chirurgia c. 19. Aristot. de anim. l. 3. c. 1. scribit: Lepus acetabula habet vulvæ: at cætera utrinq; dentata pedibus prædita non habent. Ex adverso mingit lepus, ut lynx, leo, camelus. Aristot. de anim. l. 2. c. 1.

C A P U T L I .

Memorabilia.

SEPTUAGINTA interpretes in translatione sacrarum literarum in Græcum sermonem ubi leporis nomen occurrit, non λαγώς sed δασύπυς posuerunt. Ne ut quidam putant, offenderent regem Philadelphum cujus avus λαγώς appellatus. Ratio hæc tribuitur Egesippo, sed locum ad huc reperire non licuit memoriam ergo aliorum imploro. Xenoph. de Cyri expeditione lib. 4. notat novam quendam maritima leporum venatione detentum cum cæteris non fuisse oppressum. Folco quartus à nativitate Christi Rex Hierosolimitanus, cum ad Accon urbem q̄ & Ptolomais direxit leporē equo persequeretur, equus ex nimia celeritate corrueret,

Memorabilia
ita.

rueret, Rex ex casu illo mortuus est. Burtinus: in Iri nemo S. Scripturæ. In Poloniæ regno post regiam dignitatem, principes sunt, Palatini & Castellani, ex quibus solus Cracoviensis præliquis omnibus primatum obtinet locum. Et hoc inde, quia in bello quodam dubio miles quidam gregarius à Palatino fugæ initio orto, equo regis interfecto suum subdidit, à Boleslao magnis honoribus ornatus est: Palatinus vero leporis pelle donatus fuit colo & fuso. ut Herbutus in histo: Polonica scribit l. 4. c. 11. Theod. Zwingerus theat: volum: 8. l. 5. hac ignominia adfectum ad voluntarium suspendium redactum scribit. Herbu: l. 4. c. 7. superbiam & rebellionem causam fuisse scribit. Athenæ: l. 9. Chamaleon scribit de Simonide, illum exnantem apud Hieronem, cum ipsi leporem non apposuisset, ut reliquis, sed postea Hiero portionem misisset ex tempore verum hunc edidisse.

Non etenim, quamvis celer, hucusq; pervenerat.

Fuit autem præpareus Simonides, & quæstus vel turpis avidus. Nam largiente magnificè, dum Syracusis esset, Hierone ad quotidianum victum necessariis, eorum quæ mirebantur, majorem partem vendebat, minore sibi asservata. Rogatus vero qua de causa id faceret: ὅπως εἶπεν ἢ τε λέγων ὅτι μεγαλοπρέπεια γαστραφωγείης ἢ καὶ ἡ ἐμὴ κερσμιότης, ut perspecta sit inquit, Hieronis magnificentia, & mea temperantia. Athen: l. 4. Naucrates Comicyni Perside in agro Attico raro dasypodas invēiri affirmat: & ob oleam fortassis raritatem leporis carnem ad eo lautam esse putarūt Athenienses. Et Aristophan: bona omnia luxumq; maximū. Ælian: l. 9. Hegesander Delphus in com: tradit, principatu Antigoni regis Conaræ, Demetrii filii tantam leporē in Astypolæa copiam extitisse, ut propterea cives ejus oppidit oraculū consuluerint, quibꝰ Phœbi Sacerdos respōdit, alendos esse canes ad venationem, & uinus animi spacio sexies mille adeoq; plures captos. Tantæ vero multitudinis causam præbuisse Anaphæum quendam, qui lepores duos in insulam conjecisset antea lepores Astypolæa nō habebat. Formoso Rom: Pontif. lepus ab exercitu exterritus cursum in urbē Romam dirigens, introducit hostem Arnolphū. Luidprandus & Segeberrus Relatu dignum & illud civilium bellorum conātibus procellis inter Augustum Antonium-

que,

que, Cornificium poëtam à militibus destitutum interiisse. quos læpè galeatos lepores appellabat. Rhodig: l. 14. c. 31. Lylandrū prodit historia, eum à Lacedæmoniorum ductu Corinthios defecisse, fama nunciasset, profectum copiis instructum ad civitatem oppugnandam, ubi suos timore perculsos animadvertit, ignāvius segniusq; irruere ac inferre signa, leporem fortè transilientem fossam vidisse, quo argumento fiducia jam plenum milites sic hortari cepisse. Non erubescitis Spartiatæ, hujusmodi hostes formidare, ad quorum mœnia lepores ex ociosâ, inertiq; vitâ dormiunt. Rhod: l. 14. c. 29. Gymnesiarum insularū incolæ aliquando missis legatis petierunt à Romanis terram sibi habitandam, quod, suâ sede à cuniculis pelli, neq; eorum multitudini, resistere posse, dicerent. Strabo. l. 3. Non prætereundum callidum Harpagi factum in mittendis literis exenterato lepore ad Cyrum Herod. l. 1. Non negligendus quoque Ciceronis locus in Verrii: 4. Orat. 9. Si quod erat grande vas & majus opus inventam, læti transferebant. Sin minus ejusmodi quippiam venari poterant: illa quidem certe pro lepusculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula. Lepus Bæoticæ urbis condendæ locum monstravit. Cum enim è tribus civitatibus Eriade, Aphrodisiade & Sida profugi, quærent ubi consisterent, responsum acceperunt, Dianam quo loco urbem conderent monstraturam. Interim in terram expositis se lepus ostendit, quem secutum tanquam viæ ducem, cum ille se myrtum recepisset, eo ipso in loco, ubi myrtus illa fuit, oppidum munierunt. Paula: in Lacon: l. 3. Rhegini leporem & currum nummis in eusum habuerunt. Rodig: antiq: lectio: l. 14. c. 31. Alexan: ab Alexand: l. 4. Froissartus ridiculam narrat historiam, in castris Philip: Valensiae Eduardi tertii Regis Angliæ factum, cum propè esset, ut die condito dimicarent, lepus ante castra Gallorum excurrentium tantum barritum excitavit, ut postremi audientes, & pugnæ initium esse cogitantes, se se ad arma compararent: quidam autem hippocami optimè animati equo streporem ordinem postularunt: cumq; non dimicassent exercitus, sed reb' infectis, Rex Eduardus discessisset, hi semper ex eo tempore equites leporis appellati. Joan: Tilius. l. 2. comm: de rebus Gallicis. Aristoteles. l. 3. Rhetor: Pollux. l. 5. onom. scribunt

lepores

I

lepores in Sicilia priscis temporibus non extitisse, sed Anaxilam Messanensem & Rheginensem Tyrannum aliunde acceptos eo invexisse. Quocirca cum in Olympiacis victor evasisset Rheginum & Messanensium numismatibus currum & leporem incidit curavit. Quæ in ære atque argento affabre expressa suo tempore haberi potuisse, testatur Faell. Decadis prioris l. 1. rerum Sicularum. Nec oblivione tegendum, & illud Dionys. l. 62. in Nerone, ubi scribit: leporem omissis causâ à Bundica Britannis pugnatam cum Romanis, emissum. Potest & hæc historia vera & lepida subjici. Scoti duo marsupiorum aucupes observabant Anglos mercatores, quorum alter 4000. ducatos in bulga viatoria habebat, ut illos prædicto auro emungeret, dabant illi in hospicio publico portionem purgantem, ut altero die ventris officium circa fossas, ad quas sæpius à Scotis fusi Angli, facere cogere-
 retur. Offerebat illico cuniculum, cujus carne mirificè delectantur Angli, pretii nomen palam facere recusans altero comitum equo longius avectus: quem ubi ephippio adalligarat marsupium repletum ducatis prædictis pro pretio auferrebat, & mercatorem in equum attollebat, omnia officia ipsi offerendo. Mercator exutus suis familiaribus, alterum subsequebatur. Eodem Hospicii jure usi, alter hunc de communicatione cuniculi præparandi appellat, qui legem dicit, si pretium cuniculi refundere velit. Hoc spondente: alter hunc in cõmunem usum & etiam cuniculi admittit, & pretium deperditum recuperat. A. C. 15. 13. Jacobo Scotorum rege tertiam diem pugne constituyente, & cum duobus de prælii ratione disputante, lepus è prætorio p̄siliens, ac mille petitus telis per mediam stationem intactus evasit.

CAPUT LII.

Jocus.

Quæritur quando leporem dentes vehementissimo dolore afficiant? & respondetur: cum impetitur moribus animalium & imprimis canum. Pincier: l. 3. Æng. 29.

Secum.

CAPUT

CAPUT LIII.

Fabulæ.

1. **A**fflictis aliorum miseriae solatio esse, ostendit fabula de leporibus & ranis: ut & illa de passere, quæ dum leporis calamitatem deplorat, ipse simili fato moritur.
2. Orationem nisi etiam viribus sit fulta, à potentioribus derideri, fabulæ de leporum concione docet. Cujus meminit Arist. polit. t. 95. Antistheni adscribens, Quod etiam Lysandri responsum Megarensi oratori datum exprimit.
3. Principes civitatum non facilè castigandos, aut paulo durius tractandos esse redarguit fabula de coquo & lepore.
4. Qui salutem amet cum potentioribus inimicitias non exerceat, monet fabula de leporibus, qui adversus aquilas bellum suscipiebant.
5. Maximas corporis dotes, cum minimis animi bonis, comparandas non esse innuit fabula de lepore, qui se vulpi ob pedum penicillitatem opponebat.
6. Non uni cuncta dare Deum vult fabula de lepore, qui calliditatem ingenii ut Jupiter adderet rogabat.
7. Fabula de leporum incremento hortatur, in parvis non sine causa potentium opem implorandam esse.
8. Illa vero de leporis eruditione affirmat, eum qui literarum & disciplinarum studia non amat, auget, & exornat, ipsis bestis immaniores esse.
9. Sibi non cavere & aliis consilium dare, stultum esse docet fabula de passere ad leporem.

CAPUT LIV.

Hieroglyphica.

ÆGypzii patens aliquid significare volentes leporem pingebant, cum id animal oculos semper apertos habeat, ut scribunt Horus & Porta hum. Physic. l. 3. c. 17.

Pier. l. 13. Ægyptii sacerdotes per leporis hieroglyphicum vigilantiam in primis intelligebant. Causam ponit Horus quod lepus oculos inter dormiendum patefactos ostendit. Locus Horapollinis, ἀνοιξιν δὲ θύλοντες, δηλώσασιν λαίωδον ζωρεαφύσι, Ἀφὲ το πάλιν οπτε

Fabulæ

Patens quid

Vigilantia.

τῆς ὀφθαλμῶν ἀνεωχότατος ἔχειν τῆτο τὸ ζῶον. Ubi Hæschelius ad illa verba ἀνεωχότατος ἔχειν citat Plutar. l. 4. symp. q. 5. Ælian. l. 13. de animal: c. 13. Plutarchus antiquitatis indagator antiquissimus ex leporino simulacro auditum Hieroglyphicos intelligi apud Ægyptios scribit conviva. l. 4. q. 5. habet enim aures maximas.

Auditus.

Effeminatio

Est etiam enervatæ effeminationis signum, cum propter pilorū mollitiem, quam Heliogabulus in lascivioribus delitiis una cum perdicum plumulis subalaribus habuit. & Catullus in eadē mollitudinis scortum annotat: tum propter pulpamentum de quo Livii Andronici dictærum per vulgatum, quod Terentius, ut Flavius Vopiscus attestatur ab eo mutuatus est, à Græcis vero Livius acceperat: ita dicentibus: δασύπυς κρέων Ἰππύριε. Accedit timiditas eximia & lascivia delicata: propter quam gentes Veneri dedicarunt leporem.

Formidolæ

Formidinis & trepidi pavoris hieroglyphicum lep⁹ habetur, quia supremè timidum ingenium possidet. Hinc Archidamus Zeuxidami Spartiadae, quamvis alii Lysandrum ponunt, Corinthiorum urbem aggressus, cum leporem ex loco muris vicino excitatum animadvertisset, omne in hostes converso, futurum ait, ad milites, ut hostes faciliè caperentur. Fieri enim non poterat, quin sæpius ascenderent Spartiadae mænia, neq; in illis habuissent exercitia militaria, & per consequens, non essent boni milites. Pari propemodū eventu Arnulpho rege, qui Berengario auxilium tulerat, Romam oppugnante, excirus è lateribus clamore tumultuq; militum, lepus urbē versus cursum arripuit: quem magno clamore subsecuti milites, urbem ceperunt sine defensoribus.

Formidolæ

Venustatis symbolum quoq; est lepus, Veneriq; fecunditatis ergo carissimus, Operæ pretium vero est, apud Philostratū in picturis videre leporem sub arbore malo inter amores ociantem, quem decidentia terræ poma depascentem, multaq; semela prætereuntē, & modo hæc, modo illa comordentem, ubi illi deprehenderunt, ibi tum alius complosis manibus, clamore, alius, alius ehlamyde ventilata, jaçtataq; perterrefaciū supervolitant alii feram vociferatione illam excitantes, & modo hæc modo illuc cursu percitam agitant: pedestres alii vestigia consectantur, alius tanquam aliquis jaculaturus impetum in eum facit alioq;

avertit

avertit: alius lepuseuli cruribus insidias molitur: ille ubi in ulnas jam apprehensus est, mollissimâ pilorum lubricitate fretus, minimo negotio se expedit, sublimiq; sublatus saltu capturam evadit. Risu itaq; amores diffluunt, collabentesq; prælaesciviâ & nimiâ cachinorum agitatione alius in latus, alius supinus, resupinus alius per herbas sparsim strati provolvuntur. Sagittam vero nemo unquam intorquet, sed vivum capere contendunt gratissimam Veneri matri victimam oblaturi.

Est & fecunditatis hieroglyphicū, utpote animal rei Veneræ deditissimum. Non imperite nonnulli hominem solitarium & reliquorum contubernia declinantem, per leporem in cavum se proripientem describere. Nunquam enim duos pluresve in eodem cubili versari comperies.

Contentionem laudis pulcherrimam per exanimatum leporem & canem Plutar: l. de terrest: & marin: anim: solertia depingit. Si contigerit ut vi eos necet, discerpere, & sanguine se se polluere, inquinareq; mirificè gaudet: quod si animum lepus desponderit, neque ullum jam effugio locum superesse viderit, quod plerumq; accidit, quantumq; spiritum habet, intensissimo consumit cursu, ita ut deficiat, exanimeturq;: tunc conperitum est, canes simulac ita exanimem conspexerint omnino non contingere, sed consistere, sibiq; temperare, motare caudas, argumentum manifestum animo præbens, se non carniū, sed victoriæ tantum gratia decertasse. Atq; hoc sæpissimè & passim evenire, una venatorum omnium asseveratione confirmatur.

Ægyptii memorem per leporis aut vulpis figuram significabant: quod summi si: auditus & insignis memoriæ.

C A P U T L V .

Proverbia,

Leporem non edit. Antiquitus creditum est esu leporis conciliari gratiam formæ. Unde Martialis locus in Gelliam, quem misso lepore addebat, ex vulgata opinione ad muneris commendationem Is. Ep. 30. *Formosus septem Marte diebus eris.*

Id poëta in ipsam, quia deformis erat, retorfit,

Edisti nunquam Gellia tu leporem.

*Fecunditas
Solitudo.*

*Contentio
Laudis.*

Memoria.

*Leporem non
edit.*

De Alexandro Severo supra dictum est, c. 18. Erasmi: Chil. 2. c. 1. Ada: 15.

3.
Lepori esu-
vienti & pla-
centa pro fi-
ssi.

3.
Edit lepore
marinum.

Lepori esurienti & placentæ proficis. Suidas tradit dictum de iis qui compulsi necessitate, res etiam pretiosissimas absumunt: vel ut alii volunt, qui necessaria pretiosa putant. Fortasse natum ab ejusmodi fabula qualem de se narrat Apuleius: quod adactus fame placentas primum lambere, deinde etiam consumeret Erasmi: Chil. 3. c. 6. Ada: 54. Edit leporem marinum. In hos qui tabescunt, & nullâ medicorum operâ possunt restitui. Erasmi: Chil. 2. c. 1. Ada: 15.

4.
Leporis vitâ
vivere.

Leporis vitam vivere. de iis dicitur qui semper anxii trepidiq; in perpetuo metu vivunt: quod id animal omnium prædæ expositum, ne somnum quidem capit, nisi apertis oculis. Erasmi: Chil. 4. c. 4. Ad. 78. Apud Lucianum is dicitur, qui præpotêres à faciendâ claros infans ipse formidat perpetuo. Rhodig: l. 14. c. 31. Demosth: in orat: *Ἐπιτεφάνης* Ælehinem conscientie vitæ antea actæ & facinororum & flagitiorum à se admissorum metu perterritum, ait, in rebus secundis civitatis lepore vitam vixisse.

5.
Lepus appa-
rens infortu-
natum facit
iter.

Lepus apparens infortunatum facit iter. Vulgo creditur etiam his temporibus occursum leporis omen esse parum felix iter ingressis. Torqueri potest ad interventum cujuscumque, qui videatur in commodum aliquod allaturus. Erasmi, Chiliad. 2. c. 10. Adag. 45.

6.
Lepus dormi-
ens.

Lepus dormiens. Quadrat in eum, qui quo. non facit, id facere simulat, aut quod facit, id se facere dissimulat. Qualem arbitratur fuisse Ulyssis somnū cum à Phæacibus in Ithacā insulâ transportaretur, autore Plutarcho de audien: poëti: Neq; perperam dicitur in timidos. Erasmi. Chil. 1. c. 10. Adag: 57. Lepus pro carnibus scilicet periclitatur. In eos dicitur, qui ob aliquam sui utilitatem in discrimen vocantur. Nam leporem non sectamur, quod noceat, sed quod pulpamentum habeat. Est enim animal esculentum, timidum, atq; inerme ut natura hominam escis leporem genuisse videatur, Erasmi. l. 2. c. 1. Ad. 80. Somnus leporinus in proverbium quoq; abiit, ut dicatur, *λαγώς καὶ φεύδων*

7.
Lepus pro
carnibus.

8.
Somnus le-
porinus.

ἦτι τῶν καφεύειν ἀγαπῶσι μύων, ut ait Suidas. Vide Camera: c. 2. Erasmi.

Embl: 77. *cujus lemma, vigilandum. Insidiis siquidem cingimur infinitis.*

Lepus pro carnibus currit. De iis qui magno suo periculo aut capitis discrimine acriter decertant. Nam lepus quoniam intelligit se ad necem peti, perniciosissimo fugit cursu. Sic Aristophanis interpres apud Argimaelam, servos non pro pecunia, aut alio quovis premio, sed pro vitâ dimicare solet dicere Erasmus: Chil: 2. c. 1. Ada: 80.

Carpathius leporem. In eos qui rem sibi noxiam accersunt. Cum enim in Carpathiorum insula lepores non essent, curarunt importandos aliunde: ubi magna eorum copia in crevillet, fruges populari cæperunt. J. Pollux l. 5. de rer: vocab: refert nec in Ithacensium insula nasci lepores, nec in Sicilia fuisse priusquam Anaxiles Rheginensis eos importasset. Erasmus: Chil: 2. c. 1. Ada: 1. Aristotel. Rhetor: l. 3. c. 18. Si quis aliquem aliunde ad se accersiverit, ac adduxerit, ut beneficium ab eo accepturus, deinde damnum ab eo acceperit, de se dicit: ut Carpathius leporem in suam regionem in suum damnum intulit, sic ego istum meum in damnum accersivi & adduxi. Ambo enim, passi sunt id malum.

Carpathius testem. *καρπάθιο τὸν μαρτυροῦ.* scil. ἐπιγαγέτω, id est, accersivit aut adduxit. dicitur cum quis testem citat in suum ipsius malum aut perniciem Junius c. 4. Ada: 74.

Briareus alias lepus. *Βριάριος φαίνεται ὡς λαγῖος.* Briareus apparet esse cum sit lepus. Competit in Thrasonicâ jactantiâ feroces, qui de se magnificè crepant, deque sua virtute, lepore timidiores cum res postulat. Junius c. 4. A. 70.

Tute lepus es & pulpamentum quaris. Terent: in Eunuch: A. 3. s. 1. Sunt qui existiment, cum eo convenire, quod est, Dasypus carnes desiderat. Dictum est à milite glorioso in adolescentem Rhodium, qui scorto suo alludebat, ipse ea ætate, quâ scorti vicib' fungi possat. Obscenum quiddam esse ostendit Taubmannus in Amphit: A. 2. s. 1. in Stichor A. 5. S. 4. Donatus variis modis exponit, primum in molles convenire indicans: propterea quod lepus à posteriore parte, id est, lumbis & clunibus

9.
Lepus pro
carnibus.

10.
Carpathius
leporem.

11.
Carpathius
testem.

12.
Briareus.

13.
Tute lepus
es & pulpa-
mentum
quaris.

bus pulpamentum, de se præbeat, eaq; corporis partē lautissimū sit. Deinde quod canes amatorum instar eum sequantur. Tercio quod lepus à multis physicis dicatur incerti sexus, modo mas modo fœmina, Sed videtur Proverb; à Græcis ut sup. c. 54. dictū est, promanasse, Erasim. Chil. 1. c. 6. Adag. 7. Binos lepores inse-
ctari. Duos insequens lepores, neutrum capit. Wer zu viel hat
haben wil/dem wird zu lest gar nichts.

13.

Binos Lepo-
ras insec-
tari.

11.

22

Qui binos lepores una sectatur in hora.

Uno quandoq; quandoq; carebit utroque.

Dicitur de iis, qui pluribus rebus intenzi neutram rectè per-
sequuntur vel assequuntur. Fieri enim non potest, ut Xenophi-
l. 8. de pædia Cyri inquit, ut qui multis utitur artibus, is homo
omnia pulchre faciat.

14.

In leporinis
carnibus vi-
vere.

In leporinis carnibus vivere. ἐν λαγυνοῖς ζῆν. In leporinis
carnibus vivere dicebantur iis, qui lautè & indelitiis vitam age-
bant. Sic Plaut; in Bacch. A. 1. S. 1. Pistoclerus ad Bacchidem
ait: ubi tu lepide voles esse tibi, id est, eleganter accipi & tracta-
re. Quo & illud pertinet quod Callimach; in Dianam per λαγυ-
βολίαν quamlibet ferarum venationem καὶ ἐξοχλῶν intelligit.

15.

Lepus man-
ibus indor-
mit.

Lepus manibus indormit. In segnes imbellesq;. Lepus enim
animal timidum non facilè in obviis ac celebribus locis quiescit.
Hi Lysander suos milites, videns leporem fossam transilientem,
ad victoriam incitavit.

16.

Lina effugit
lepus.

Lina effugit lepus. In eos qui instantia pericula evitant.
Linon enim & velum significat & retia, idem ergo ac si dicas eva-
sit retium ansas Rhodig. l. 14. c. 30.

17.

Lepus leonē
trahit aureo
laqueo.

Lepus leonem trahit aureo laqueo. Natum ex eo, qui
principem muneribus corruerat. Jun. C. 2. Ad 78.

18.

Lepus nidū
suum prodiit

Lepus nidum suum prodit λαγυὸς καὶ ηγορεῖ τὸν αἰτὴ φωλεόν.
In eos qui se ipsos produnt quavis ratione. Jun. C. 3. A. 15. Lepus
enim pro cursu, nidi sui inditium facit. Concordat cum Teren-
tiano illo; suo ipsius indicio periit forex.

19.

Leporem frō-
dium crepit-
us terret.

Leporem frondium crepitus terret. Nazianzenus in dist.
sententiosus, in illos qui levissimo quoq; terrore terrentur. Jun.
C. 4. A. 8. Hic rectè locum habet illud. Æneid. 4. ab initio.

Degeneres animos timor arguit

Arduus enim & infractus animus, non commovetur rebus
adversis & resistente fortuna.

Bovs

Bove, cancro & testudine nemo leporem venabitur. Doctus nunquam vincitur ab indocto. W. Franzius de prop: anim. l. 19.

Mortuo leoni lepores insultant. Si Græci ab Achille interfectum circumstant Hectorem, insultantes mortuo nec quisquam erat, qui extincto non aliquod vulnus infligeret. Sic enim Hom: Iliad. x.

At reliqui Græci accurrunt cinguntq; cadaver.

Hectoris eximiam speciem formamq; stupentes:

Neo tamen astrebit exanimi sine vulnere quisquam.

Quo timiditatem & μικροψυχίαν ab ingenuis bellatorib. omnino alienam perstringit Alciat. Emb: 15. Allusum autem est ad alia proverbia: jugulare mortuos: cum larvis lectari. Quibus monimur nequid maledicentia invitâ functos effundamus aut iis obloquamur. Chilo apud Laërt: l. 1. vetuit de mortuis malè loqui. Philostratus Ælianum coercuit, qui accusationem Tyranni jam mortui scripserat. Demosthenes dixit: nemini mortuo maledicendum. Lycurgus hostium cadavera nudari vetuit. Vituperatur Alexander quod cadaveribus pontis locus usus sit. Rectè igitur Homerus Odyss: 10. Non sanctum est viris interfectis insultare. Virgil. l. II. Æneid:

Nullum cumo victis certamen est aethere cassis.

Et Proper: l. 2.

*Hæc igitur mihi sit lepores audacia molles
Excipere.*

Leo prius nunc leporem agis λαγώς βλον τῆς ὀπίεν ἀτρομοῦ λέων. Homer: Iliad: In hominem delicatum, qui pristinam ferociam exuerit, id quod iis ferè accidere videmus, qui cum paupertate magnas opes, cum mendicitate, opimum sacerdotium commutarunt. Hi namq; ad subeunda arma, & pugnas in trepidi prius, nunc mollitie luxuq; enervati, in ocio delitescere, & Bacchanalia tractare malint potius, quàm arma. Jun: e. 6. Ada. 86.

Leporem capit cancer, Martemq; loripes. Gal: de prænot. Dion in orat: de gloria. Quo notatur nullum hostem esse contemnendum: nam sæpè à cane non magno necatur aper.

Vulgata pœmia Gallorum: Veteres lepores & anseres demonum malorum sunt esca.

20.
Bove, cancro
& testudine
nemo lepore
venabitur.

21.
Mortuo leo-
nis lepores in-
sultant.

22.
Leo prius
nunc lepo-
rem agis.

23.
Leporem.
capit cancer.

24.
Veteres lepo-
res demoni-
um esca.

K

CAPUT

Proverbia Germanica.

1. **S**ie schlaffen nicht alle / die die Augen zu halten.
2. Du must Fuchß oder Hase seyn.
3. Der Hase wil allzeit dahin / da er geworffen ist.
4. Er bleibt bey seinen Worten / wie der Häß bey seinen Jungen.
5. Ich meynt es het mich der Häß gelect.
6. Er hat ein Hasen Herz.
7. Er warff das Hasen Weib auff.
8. Man kennt den Hasen bey den Ohren.
9. Der Häß steckt ihm im Busen.
10. Du weist viel wo der Hase streicht?
11. Viel Hund seynd der Hasen Tod.
12. Wer er einem Hasen so ehulich als einem Narren / die Hunde hetten ihn längst gefressen.

C A P U T L V I I.

Medicamenta ex lepore integro.

Ronffous in venatione mox ab initio de lepore,
*Sed quid te memorem lepus, aut quo carmine laudes
 Decantabo tuas, quem tot natura benigna
 Donibus insignem fecit, tua membraq; cuncta
 Reddidit humano generi medicamina? namq;
 Pulpamenta cibus tua sunt, sunt pharmaca faces.
 Et paulo post. Sunt alius sua dona quibus depellere possunt,
 Morbum aliquem, sed tu omnigenos lenire dolores:
 Es potis, & corpus succo recreare benigno.*

I. Cinis vel pulvis.

Leporis urendi modum ad calculum frangendū habes apud
 Sylvium l. 2. de præpar. med. c. de ustione. Ronff. ita describit.
*Integer accipitur lepus, & munda inditur olla, ac
 Obstru-*

Obstructa, ne qua subtilis spiritus efflet.

Postea ferventi furno committitur, usque

Dum lepus in cineres versus, tenuesq; favillas

Quem cinerem confert mixto potare falerno.

Plusq; opis attuleris, cineres, distasq; favillas

Sepè lavans nuda pluvia, dehinc arte magistra,

Faces à salibus disjungens, postea mixtos

Ægrotis, si non febriant, cum munere Bachi

Torrige, sin nimio fervescant membra calore;

Ex unda leni salientis murmure fontis.

Dantur 3. ii cum aqua lepidā. Confert ad lapidem generatam
in renibus Rasis de anim: cap. 16. Lepus fusci coloris adversus
quattanam datur Porta Phyto. l. 3. c. 11. Martio mense captus
lepus, exsiccatus & pulverizatus, in nasum vel vulnus immisus
ad hæmorrhagiam narium & aliarum partium facit. Plin. Mulle-
tus in mysteriis medicis f. 127. Etiam qui sanguinem mingunt
mire eos juvabis Matthiol. l. 2. c. 18. in Diosc. Marcel: de empir:
med. c. 26. Gesn. de anim. integri leporis pulve. cochlear. i. In cal-
culo sumit, sed abjectis capite & intestinis. Galē. l. de rerū dignor:
& medi. Leporinus cinis cum oleo myrteo capitis dolores sedat
Ronsl. *Myrtaceo miscere oleo cineres leporinos*

Proderit, urgebunt capitis si quando dolores.

Plin. l. 28. c. 11. Alopecia quoq; medetur. Ronsl. in suo lepore.

Si capitis cutis est glabra, aut nudata capillis.

Quem morbum medici vocitant de nomine vulpis,

Quo soleant vulpes illo agrotare frequenter.

Exustis cineros latici miscentur olive.

Cui fuerint immersa prius nigra semina myrti.

Atq; locos vacuos unguunt hoc unguine, donec

Excrescant iterum crines calvam decorantes.

Prodest etiam pulvis hic ad ulcera oris, ut idem docet.

Oreque si lateat putitum ulcus, siue parulis

Imponas cineres ussti capitis leporini

Mixtos arte prius nardo, a quo et pondere mellis.

2. Pili.

Pili leporis suffici extrahunt ex pulmonibus difficiles excre-

K 2

atione

Pili.

ationes. Plin. l. 20. c. 12. Gesn. de anim. Refrigeratis etiam locis conveniant. Erumpentis sanguinis impetum sistunt. Fernel. de abd. l. 1. c. 1. Ronis.

*Sanguine si ma deant nares, ullo neq; sisti
Ingenio possit fluxus, tum velle oportet
Sub cauda albentes, aut imo ventre capillos,
Atq; illos glomerare prius, post indere nari,*

Pili combusti etiam in creatricibus pilos educunt. l. de Dondis t. 3. de decoratione. Ex leporino crure vel lana exusta, ex Diosc. fit medicamentum ad alopeciam. Porta Phytog. l. 3. c. 35. Dolores colicos mitigat: intestino cum vitis prodest leporis pilorū cinis cum melle decoctus. Plin. l. 28. c. 14. Ronis.

*Si flatus, pituita tenax, stercusque retentum,
Exsitet ingentes color patiente dolores,
Viventem obtulerit quoties fortuna lepuseclum,
Extemplo niveos, qui sunt sub ventre capillos,
Aut cauda evellas simili quoq; dexteritate
Detrahe compressum talum, vivumq; remitte,
Hinc iterans varios nexis compone ligamen
Ducere quo possis circum perizomate corpus
Innexum talum, subitoque dolore levabis.*

Pili qui sub ventre habentur, ut Marcellus autor est, cum melle decocti & fabæ quantitate frequenter devorati rupta intestina conglutinant: etiamsi læsi in gracilioribus fuerit intestinis. Verum assidue hoc medicamento utendum est, donec periculum omne tollatur. Matthiol. in Diosc. l. 2. c. 18. Ronis:

*Si morbo casuve aliquo intestina dehiscant
Rupæ, pilos leporis commixto melle redactos
In parvos globulos sumas, sensim coalescent.*

3. Pellis.

Pellis. Epellibus leporinis chiroteca & tibialia fiunt, illis qui ex frigore, vel aliis causis articulorum dolores sentiunt. Gesn. de anim. Pellem leporis recentē in olla munda, vel tegula, ita cum lanâ suâ cōbures, ut in tenuissimū pulverem redigere possis, quē cribratū in vase nitido servabis. inde cum opus fuerit tria cochlearia in portione dabis bibenda, quæ res sive calculos, sive vesicæ dolores

dolores continuò compescit. Sed multo potentius erit medicamentum, si leporem vivum in olla nova claudas, & gypso omnia spiramenta vasis obstruas, & in furno usque ad favillam tenuissimam cremes, tritamq; & cribratam recondes, atq; inde certas mensuras in portione vini offeras calculosis, & qui sanguinè mingunt, mirè eos levabis. Porta Phytog. c. 26. Pellis leporis lacte cocta, pudendis calidè admota secundas extrahit. Leporis sanguinè & pellem totam in latere combure, & cinerem in aquâ calidâ jejuno dato, mox lapidem frangat & ejiciet. Experimentū hujus habere si voluerit, mitte in aquam cochlearium pulveris, & lapidē quemcunq; volueris, statim liquefcit. Sextus de lepore. Ronfleus etiam somnum provocare ait.

Allicit & somnum coccyx, si pelle lepuseli.

Implicitus quavis patientis parte ligetur.

4 Caro

Caro leporina generat sanguinem crassum generativum, cholerae nigrae desiccatur & non subriliat & valet contra dolorem viscerum, abscindit fluxū ventris & ulcera intestinorū. Si comedatur assa in furno aut sub patella operatur idem. Rasis l. 1. de anim: l. 16. Ad maciem inducendam facit, ut macilenta omnia. Blondus. Durities leporinae carnis facit, ut sero parumque nutriat, quod dura omnia faciunt: eademque durities evidentis siccitatis indicium est, ex Galeno: cui Pcellus & Paulus subscribunt. Recolligens Simō Sethi quicquid ab antiquis scriptum inquit: carnes leporis his qui corpus extenuare volunt valde conducunt Porta Phytog: l. 1. c. 14. l. 5. c. 7. Leporis caro calida & sicca Avic: l. 2. t. 2. c. 145. alibi tamen frigidam & siccā facit Jacob de Dondis l. 1. virtu. medic. Eligantur juvenes & adolescentes, & capti per venatores, praestant juvamentum his qui sunt superati à pingvedine, non sunt difficilis digestionis & licet sapidiores sint assatae, saniores tamen sunt elixae carnes. Inducunt vigilias, stringunt ventrem, & ideo dysentericis conferunt, urinam movent, ideo patientibus stranguriam valēt. Savanor. de reb: natur: 1. 2. c. 8. rubr: 29. Carnes leporinae si assatae assumantur dysentericis conferunt Ras: c. 40. de anim: Somniculosa animalia ceu lepus, sus, herinacius, ursus, alliciēdo so-

Caro.

mino propinantur. Porta phytog: l. 1. c. 16. Somnos fieri lepore sumpto in cibis Cato arbitratur. Plin: l. 29. c. 19. Hinc fortassis Gnosii Epimenidis somnus quē annis quinquaginta septē durasse fama est, ob carnem leporinā, qua usus est. Prodest Epilepticis Gal: l. de puer: epilept: Jus carniū leporinatū podagrā & arthriditem sanat: ut jus vulpium. Hortus sanitatis de lepore.

§. Sanguis.

Sanguis

Sanguis leporis si calidus illinatur, vitia cutis in facie, vitiligine, lentiginesq; sanat Diosc: l. 2. c. 18. Wecker: antid: special. l. 1. c. 24. Strungantur maculae nigrae, umbrosae cum sanguine leporis remouentur. Rafis. 1. de anim: c. 16. Lepus punctis maculisque nigrioribus interstinctus ob id perecon dicitur, punctus ejus sanguis lentigines & fucos pellit, panos & sugillata delet ex Sereno & Sexto Port. Phytog: l. 5. c. 16. Ronseus.

Tota cutis quando est variis conspersa lieuris

Quas alphas dicunt, confert cruor additus unda

Lena i tepidus potus: sunt qui magis laudant

Si loca saepe linas teporino sanguine fada.

Sanguis calidus pannio faciei prodest Avicennas. Serapio morpheam mundat. Pannus lineus sanguini leporino mense Majo inditus, ubi vivus dissectus fuerit neq; humidatus & per se exsiccatus erysipelata curat. Frixus fluxum ventris sistit. Avicē: Plin. l. 28. Ad huc calens cū hordeacea farina decoctus ac deuoratus dysentericorum profluvia sistit. Leporino sanguine lapides cōminui scribit Scaliger E. 344. l. 8. Ut hircinus cum aqua calida bibitus frangit lapidē Constan: de anim: c. 4. Ronse. in lepore.

Sanguis ad huc lepidus lumbis circumlitus agris,

Atterit extemplo lapides, ac corpore pellit.

Ore alii sumptum potius conferre putarunt:

Condidit hinc urnis illum, siccumq; vetustas

Contrivit, tenuiq; dedit cum rore Lyai.

Hunc alium injectum vesicae per catheterem,

Commendant potius natura munere certo,

Quod dicant lapides leporino sanguine rumpi

Si triduum injecti testa, cum rore madescant.

Leporij

Leporis sanguis facit ad conceptionem Galen. in euporisto. Porta Phytog: l. 7. c. 1. carnem & sanguinem leporis & cuniculi ad memoriam valere scripsit. Ubi evulsos pilos renasci volunt, illisunt. Plin. l. 28. c. 19. Valet etiam auribus, dentibus, moribus venenosis, fluxui infantum, mammarum tumoribus, strumis & lentigini vultus Constant: de anim: 3. Torminibus etiam medetur juxta Ronseum.

*Si pariant magnos cruciatus tormina sava
Defluit aut nimium cruor, aut muceago cruenta.
Fistilibus sanguis leporis vel sindone munda
Servatus datur, aut tepidus jamjam jugulati.*

Intestinorum quoque humiditati convenit.

*Quod si contingat nimio intestina gravari
Humore, ac metuas alvus ne fluxa sequatur,
Dant rutilum sanguinem leporis, carnesque calentes
Commiscent trito farri, mandantque vorari.*

6. Pingvedo seu adeps.

Pingvedo leporis inuncta lentigines delet. Forest: lib. 34. O. 3. Cum floribus fabae extrahit spinas, tela & alia: clavos & aculeos carni infixos, praesertim additis contusis cancris Geln: de anim: Cardiacis non inutilis ex Ronseo.

*Pingvedo
seu adeps.*

*Cardiacis quoties pro manat corpore sudor,
Non secus ac si quis tepido residens hypocausto
Diffluat, ac variis distillent fontibus unda,
Tunc adipem leporis timidi conjunge falerno,
Vel potius tritum in cineres cor. deinde bibenda
Porrige, paulatim vires in membra redibunt.*

Adeps leporina inuncta cervici sistit omnem haemorrhagiam. Illita linteo longitudine digiti unius & latitudine: transversa apposita cervici capitis, secundas ejicit, & partum accelerat a partu ocyus removenda.

7. Pullus exectus.

Restibili fecunditati succurrit pullus exectus. Ronseus. Conceptus gravidam leporis detractus ab alvo. Effatus uterum faciet turgere virili.

*Pullus eno
exectus.*

Semine.

Semine gustatus cum cessat menstruus imber.

8. Caput.

Caput.

Caput leporis exustum & cum adipe ursino aut aceto illitū, alopeciarum manitibus medetur. Diosco: l. 2. c. 18. Rafis l. 1. de anim. c. 16. Galen: de simpl; med; faculta: l. 11. Aëtius l. 1. l. 2. c. 155. Serap: de temp: c. 316. Avenzoar scribit, caput leporis in aqua cum oleo & sale coctum, atq; à tremulis manducatum, tremorem solvere. Ronsticus scribit otis vitia sanare.

Oraq; si latoas putidum ulcus sive parulis

Imponas oimeres uesti capitis leporini.

Mixtos arte prius uardo, a quo & pondere mellis.

Auris.

9. Auris.

Detrahitur pellicula interior ex leporinis auribus, eaq; imbuatur lacte muliebri bono recenti, & clausis oculis madida aliquoties applicatur: est anodynon oculorum egregium. Aufert auris leporis vigilias Ronsticus sic canente.

Si variis curis morboq; exercitus aeger

Traducat vigiles totas noctesq; diesq;

Nec queat ad somnum dulci modulamine fletu,

Et frustra saliens leui cum murmure riuus

Prætereas sordas aures, frustra q; recurrat,

Auriculas vivo lepori resecare memento.

Cerebrum.

10. Cerebrum.

Cerebrum leporis coctum & inassatum, detritum comestumq; infantium dentitionibus utile esse fertur. Paul. 7. c. 30. Serap: de temp: simpl: c. 316. Plini: l. 28. c. 15. Ronst.

Quod si discruciat pueros dentitio seua,

Gingivas teneras molli refricato cerebro,

Id quoq; conjunctum candenti lacte capella.

Illinitur malis: auido vel gutture sumptum,

Fixis herentes dentes expellere sœvit.

Leporis cerebrum in vino utiliter bibitur ab eo, qui vesicæ molestiis laborat Merzell. c. 26. Ad incontinentiam urinæ oculata qua-

ta qua-

eâ qualitate prodesse ait Weck. Syntax. l. 2. p. 2. leporis cerebellum siccum potatum ex vino. Sextus de remed. ex anim. c. 19. Ronseus.

*Si tibi curandus veniat submējulus unquam,
Precipiti & nimium cursu si urina recurrat,
Nec vesica mora perduret tempora sueta.
Tam leporis timidus ni visum potasse cerebrum
Convenit ex vino, testesq; vorare salaces.*

Compertum est leporis cerebrum in frigidis cerebri, & nervorū morbis utiliter comedi, in quo vulgaris ista regula, omne par juvari à suo pari, locum habet. Nam ab aliorum animalium cerebris, potissimum non adulatorum minus beneficii expectandum. Sed leporis cerebrum peculiari beneficio paralyticis, convenire affirmant, assum' comedi potest conditum cinamomo & nucemoseata atq; ita medicamenti loco, etiam jejunis mane ante cibum datur. Miscetur quandoque hujus gratia conservis salviae, toris marini & id genus aliis medicamētis. Solenand. Conf. 14. l. 2. Manditur juvandis tremoribus qui valetudine cōtracti sunt. Gal. de simp. med. facul. l. 11. Rasis de anim. c. 16. Dioscor. l. 2. c. 18. Serap. de tempera: simpl. l. 3. c. 316. Marcell. in Diosc. l. 2. c. 18. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. Marcel. de remed. Emp. c. 26.

11. Medulla.

Infixa corpori leporis medulla extrahit. Ronseus.

*Si membris telum vel spina tenacius haerens
Concitet ingentes puncturas, atq; dolores,
Nec queat evelli profundo è vulnere, confert
Exuvias anguis leporis miscere medulla,
Vngere & his vulnus, dum sensim spina revulsa
Liberet immensis, tandem cruciatibus agros.*

Medulla.

12. Pes.

Pes lepori vivo amputatus & alligat' ad podagram: vel ejus partibus quæ dolebant, plurimum prodest. Plin. lib. 28, c. 16. Marcel. de med. empy. c. 36. Ronseus.

Pes.

*Si premar articulos gravis inflammatio, vel si
Sit tumor aut dolor, aut sit nodosa podagra.*

L

Vol

Vel teneris manibus nimium chiragra molesta est.

Aufertur vivo lepori pes, qui studiosè

Gestatur, tollit podagra quoscumq; dolores.

13. Ossa seu talus.

*Ossa seu ta-
lus.*

Ossa parvula quæ inveniuntur in prioribus leporis pedi-
bus ad urinas potenter movendas prosunt, si pulvis illorum
cum vino albo exhibeatur. Weck: antid: spec: l. i. f. 22. Officu-
lum, quod in poplite posteriore artenas deturbat Fernel. de
abd: rer: caus: l. i. c. 4. Qui talum leporis secum habuerit subi-
tum dolorem ventris nunquam incurret. Plin. l. 28. e. 14. Marcel.
c. 27. & 28. Ventriculo subligatus dolorem ejus excludit. e. 20.
Ridiculum quid de eodè vide cap: 29. Lepori vivo talum abstrahes
pilosq; ejusdè sub ventre tolles, atq; ipsum vivum dimittes: de
illis pilis vel lana filum validum facies, & ex eo talum leporis col-
ligabis, corpusq; colicam laborantis præcinges, miro remedio sub-
venies. Ad felicilandum partum conferre scribit Ronsseus.

Si talo in tennes atomo trito cinamomum

Adjungas, viniq; parum prodesse putatur

His qua completo pariendi tempore vix dum

E cecis latebris possunt excludere fetus.

Idem in sanguinis excreatione laudat.

Fortuito casu si quis prolapsus ab alto

Disruptis venis oculos cancri, talumq; minutim

Quis courmi adjungant, & butyra pinguis vacca.

Exhibuere alii talos cum nectare vitis.

*Ad colon quoq; utilis, de quo vide supra de pilis. Et serophis
ventris non inutilis talus, Ronsseo teste.*

————— ventris sanatur torsio tali.

Item ad dentium dolores.

Dente doles, confert auri instillasse coagulum, quæ

Ossæ acui simili gingivas scarificare,

14. Dens.

*Qui habuerit dolorem dentium & posuerit, ex dentibus
leporis in parte ubi dolor fuerit, aufert dolorem: Rhas: de anim:*

c. 16.

Dens.

e. 16. Dentes lepori vivo excisi mensis Martio annulo concavo argenteo inclusi, ut carnem tangerent calefacti à digitis partum promoveri certissimo experimento dicunt.

15. Cor.

Cor leporis recenter mortui collo suspensum, vel brachio sinistro occultâ qualitate quartanam sanat. Sext: Kirandus dixit, si cor leporis ligetur in panno bilino & ligetur ad collum, quartanarios perfectè sanat. Varingna: de cutan: feb: l. 1. c. 4. Synra: Weck: l. 3. p. 2. Lepori cor maximû adversus quartanas, simi bubuli cinere cõsperso puerorum urina illinunt pedum digitos manibusq; leporis cor alligat: coagulam ante accessionem propinat: Porta phytog: l. 3. c. 46. Cor recens collo suspensum quartanas curat: siccatum tritum, & bibitum muliebres dolores tollit: eaducis convenit. Constan: e. 3. Sext: de lepore. Gesne: de anim: Cordis leporis erasa pars, & cum thuris munda trita, ex vino albo potui datur per dies septem mirificè prodest ad eaducos. Hic vero qui sæpius cadunt diebus triginta detur crescente luna, quotidie in portione debet condiri cum vino. Sextus de lepore. Cum aqua calida & terra Samia prodest mulieribus profluvio nimio laborantibus. Idem. Prodesse etiam cardiacis sup: de pingvedine, dictum est. Sangvinem excreantibus remedium est, Ronseo teste suppressis mensibus convenit.

*Menstrua dum cessat femellis fluxio, prodest
Cor leporis potum dulci cum nectare vitis.*

16. Jecur.

Jecur arefactû jecinorosis utiliter exhibetur potandû si ex eo sumat hepaticus pondus. 31. Rafis l. 1. de anim: c. 16. Ronseus.

Hepaticis siccum leporis jecur est medicina.

Profluvia jecur cum Samia terra ex aqua potum curat, Plin: lib. 28. c. 19. Immedicos menses sistit: Ronse:

*Immodico fundat si matrix impetu menses,
Continuo madens humorem excernat aquosum,
Suscitet aut salsum distillans phlegma dolores,
Excrutietq; cutem teneram, stercus leporinum.*

L 2

Suppo-

Cor

Jecur

*Supponas ficcum: leporis sed temperet hepar
Terra tibi Samia, & gelido cum fonte bibendum
Porrige.*

17. Fel.

Fel.

Fel leporis melle albo inunctum valet contra albuginem oculorum & clarificat visum Constan. c. 3. Rhas. cap. 16. Porta Phylog. l. 5. c. 27. Saccaro exceptum oculorum argemas nubesq; delet. Matthiol. in Dioscor. l. 2. c. 18. Ronseus in lepore. ——— oculos hebetat caligo, iuvabunt.

Saccara commixta equali cum pondere fellis.

Ad eos qui vertigine vexantur hac ratione commiscetur leporis fel & jecur mustela dragmis tribus, castorei drag. 1. myrrha drag. 4. hæc omnia aceto optimo colliguntur & inde datur 3i. ex aceto, mulso, melle aut passo Sext. de lepo: Vigiliis adhibetur à Ronseo.

Aur illi potius fel propinabis amarum,

Cum vino drachma pondo, subitoque quiesce,

Nec prius evigilat, quam paulum sumpsit aceti.

Surdis quoque propinat.

At quoties illas viscosior obsidet humor

Surda stros faciens, leporis tunc iungere confers

Fel melli hybla, corioque cava indere caps.

Postea cum fuerint ignis tepesacta calore,

Commiscentq; teruntq; simul, post auribus induunt.

Elephantiasi quoque prodesse valet.

Horrida si scabies Elephantis nomine Græcis

Dicta, cutim tanies, sava & prurigine corpus

Afficiat, plaga fella instillare memento.

18. Pulmo.

Pulmo.

Pulmo supiriosos juvat Fernel. de abd. ter. caus. lib. 1. c. 4. Refrigeratis pedibus cito impositus optimū remedium. Gesner: Super oculos positus omnes dolores tollit, Constan. de anim: c. 3. Ad perniones & pedes à calceis lalos affert remedium frequenter adhibitus Sext. de lepore. Marcel. in Diosc. l. 2. c. 18. Vulvam adjuvat pulmo aridus potus Plin. l. 28. c. 19. Ronse.

Quin

————— *Quin ex vino pulmo aridus haustus*

Roborat humani generis latibula prima.

Pulmo leporis salitus, & coagulum cum thure & vino per triginta dies Epilepsie prodest. Plin. l. 28. Ronff.

Aut sale servati pulmones thure sabao

Immixti hoc faciunt, potati ex amno falerno.

19. Ventriculus.

Ventriculum leporis cum suo fimo, vino veteri lavabis ita ut sordes ibi sint & misceantur: aut si in ventriculo non inveneris, pillulas de fimo ipsius impares numero tritas, cum vino veteri disenterico dabis bibendas Marsell. c. 27.

Ventriculus

20 Coagulum.

Leporis coagulum omnium præstantissimum: excipitur antequam aliud quodquam præter lac maternum degustaveris: tribus obulis ex vino propinatur. Weck: antidot: spec. l. 1. c. 27. Mixer Rubeaquensem medicum qui in Aegineta c. 46. in hædo præcipue laudat in lepore nequaquam: cum tamen à plerisque laudibus evehatur maximis. Coaguli leporis vis inest maxima dissolvendi & est acerrimè viribus. Jacchin: in 9. Rasis c. 36. Optimum coagulum est leporinum, dissolvit omne coagulum cum aptis ad hanc rem medicamentis potum, sanguinem in ventre in grumes coneretur. Aëtius. l. 1. c. 105. Avicen: l. 2. t. 2. c. 118. Cum aceto comitialè sanat, coagulatum & coneretur sanguinè dissolvit epotum Galen. de med: simpl: l. 10. Langius, l. 2. E. 31. Aegineta. l. 3. c. 31. Coagulata resolvit liquida coagulat, prohibet omnem fluxum sanguinis. Avicen: l. 2. t. 2. c. 118. Cum galla sumptum fluxui ventris confert. Sextus. Retinet ventrem Avicen: l. 3. F. 16. t. 1. c. 4. Alvum sistit in vino ciceris magnitudine. Serap: Plin. l. 28. Aristoteles de anim: l. 3. c. 21. Leporum coagulo illito abere, sistitur infantium alvus Plin. l. 29. c. 19. Galenus commendat coagulum leporinum aceto dilutum & potatum in dissolvendo sanguine grumefacto. Mercurial. de morb. mul: l. 3. c. 5. uritur una cum cymino & vino tanquam subitaneo & maxime præsentaneo medicamento. Cum aceto facit contra animalia venenosa, præsertim lac coneretur & viperarum morsam. Galè:

Coagulum.

de curat. per sang. miss. circa finem. l. 5. method. meden. cap. 4. Diosc. l. 2. c. 18. Forest. l. 30. O. 11. Adversus taurium sanguinē & herbas noxias. Sextus de lepore. Utuntur coagulo leporis ex aceto cōtra scorpionē & murem araneū. Ajunt nō feriri leporis coagulo perunōtos. Plin. l. 28. c. 10. Propterea contra venena additur antidotis. Quando bibitur cum aceto, confert epilepticis, & est bezoar omnibus medicinis mortiferis, & proptie lacti coagulato in stomacho, & mortui viperæ. Serap. de temp. simp. c. 316. Plin. l. 28. Avicen. Sextus. Tribus obulis ex vino sumptū venenatorum morsibus, celiacis, dysentericis, feminis fluxione sanguinis vulvæ laborantibus, rejectionibus à pectore auxiliatur, sanguinem in grumos concretum discutit. Potum partus necat, pariendi spem adimit à puerperio sumptū. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. Antid. specia. l. 1. s. 27. Excreationi cruento subvenit Ronff.

Pulmone affecto si spūta cruenta seruantur

Myrtea vina dabis, quis mixta coagula, gleba

Quam sacra Junoni nobis Samos insula mittit.

Sanguinem cum coagulo leporis bibat mulier & concepiet: vit bibat ejus coaguli obulum unum aut duos, femina quadruplum & concepiet: sed coagulum sit leporis masculi. Ronffeus.

Quis etiam per se prestabunt lenta coagla

Conjugibus sumpta: usq; adeo vis magna coagla est.

Ut si nullo tantum genitalia membra maritus

Confricet, ac coeat posthac cum conjugē chara

Emitet semen multo fecundius unquam,

Quam fuerit fatu complens penetrata vulvæ.

Secundis remorantibus juxta eundem salutare remedium.

Calcibus at feriens si rumpat vincula fetus

Et tandem in lucem veniens sua tegmina linquat

In matris gremio (medici dixerunt secundas,

Quod veluti fetus sint vestimenta secunda)

Tunc timidi leporis potare coagula refert.

Leporinum coagulum post triduum à concubitu potum, conceptum adimere partusq; spem intercipere proditur: vulvæ & alvi fluorem sistit: comitiales juvat: contra venena ex aceto bibitur, præsertim adversus concretū lac & viperarū morsus. Diosc. l. 2. c. 18. Serap. de temp. simpl. c. 316. Valet etiam aurib. dentibus, mamma-

mammaram tumoribus, serumis. Constant: de anim. c. 3. Serap. de temp. simp. o. 316. Si gravitas audiendi, coagulum leporis tertia denarii parte, dimidiaq; sagapeni in Aminco vino. Porta Phytog. l. 3. c. 40. ex Sexto & Plin. l. 28. c. 11. Leporina coagula per aurem infusa contra dolores & capitis: eorum cinis dentifricium est, adjectoq; nardo, mulcet graveolentiam oris. Ibid. Torminibus latis est remedii in leporis coagulo poto è vino tepido Plin. l. 28. c. 14. Dentium dolorem quoque sedat instillatum, ut supra de ossibus dictum est. Quarranam aufert juxta Ronseum,

Ante paroxysmum & sumpsisse coagula confert,

Et juxta eundem hæmorrhoidibus.

Podice turgentes manant si sanguine vena

Fadus, & exuvias maculet sine fine resudans

Humor, & hunc prohibent jam dicta coagula fluorem

Hydrophobia quoque.

Si cane de morsus rabido formidine inani

Captus aqua est, videturq; canis sub imagine falsa

Alterius veritus retrahat sitientia labra

Extemplo poterunt leporina coagula morbum

Pellere, si mulsæ dulci commixta bibantur.

Cardiacis quoq; prodest, ut supra in adipe seu pinguedine audivimus. Exulceratis confert, Plin. l. 28. cum vino Sextus. Ad cogendum lac optimum, quia lactuosus vescuntur herbis Porta Phytog. l. 2. cap. 7.

21. Intestina: stercus.

Stercus leporis cum vino temperato emplastri loco adpositum inter trahentia materiam schiaticam ad circumferentiam, atq; inter dolorem sedantia numeratury Forest. lib. 29. O. 22. cum vino calido convenit dolori colico. Synta. Week. l. 2. c. 2. Leporini stercoris pilulas septena tere, & cum dulci vino per triiduum de bibendum. Marcell. c. 29. Ronseus.

———— pilula quoque stercoris eius

Septena ex vino sumpta vires recreabunt.

Et paulo post coxendicis dolores lenire ait.

Si occulto morbus lateat coxendice tantum.

Ex vino facies leporis prodesse putantur.

Ad in-

Stercus

Ad intestina rupta leporinum stercus, atq; etiam pili, vel lana
ejus de subventrili cum melle decocta ad magnitudinem faba
glutienda frequenter data ruptis, intestinis celeriter medetur.
Marcell. c. 28. deploratos etiam sanat. Plin: l. 28. c. 14. Leporinus
simus distenterieis prodest Matthiol. in Dioscor: lib. 2. c. 18.
Ambustis impositus sanat. Gesner. de anim: Ronseus.

*Ast aqua dum fervet, partem si corporis ullam
Ufferit, ex templo capra stercus leporinū
Fungo simul navus, post partes illine lasas.*

Liquefactum cum aceto, si eo inungatur impetigo, curat eam:
Ligatum super mulierem non concipit, dum tenuerit, gestatum
enim conceptum impetit Matthiol: in Dios: l. 2. c. 8. Rasis l. de
anim: c. 16. Et simul conceptioni utile Ronff:

*Smegma parant alii leporis de stercore, sebum
Cui bovis est mixtum, quo usu poscente linuntur
Partes obscena, huic Veneris commercia miscent.*

Et si ex ea modicum posueris in vulva, remover ab ea menstrua
& siccat matricem. Rasis de anim. c. 16. Matthiol. in Dioscor:
l. 2. c. 18. Ronseus supra de hepate. Flatus uteri quoque discutit
eodem autore.

*Quando uteri nimis distenti flatibus urgent,
Siccatum stercus bibitur cum nectare vitis.*

Tussim similiter sopit.

*Si pituita petens summo de vertice fauces,
Excitet atroces tusses, tum vespere poti
Ex vino profunt cineres fecis leporinæ.*

22. Renes

Renes,

Renes crudi, præsertim adhuc calentes devorati, aut cocti
aut sicci, cum vino potati, lapidi & arenulis conferunt, & renum
dolores mirificò sanant. Plin. l. 28. c. 13. lapides pellunt Matthiol.
in Dios: l. 2. c. 18. de inveteratis tritisq; idem testatur Plin: l. 28.
c. 15. Constanti: de anim: c. 3. Sextus de lepore. Ronff: quoq;

*Siccatis renes lapides quoq; pellerè possunt
Potati: sed si renes tentantur acuto
Morbo, confestim crudos renes leporinos
Assumat caveatq; illos contingere dentes.*

23 Te-

23. Testiculi.

Testiculus aridus sive siccus tritusq; cum vino potus urinae incontinentiae occultâ qualitate succurit. Syntax: Weck: l. 2. p. 2. Galen: de remed: facil: parabil: Vesicae tollunt cruciatus & molestias. Matthiol: in Dios: l. 2. c. 10. Marcell. c. 26. Plin: l. 28. c. 15. Dolori lumborum medentur Ronis:

Si lumbi doleant, gravis aut coxendice morbus

Hereat, agrotus jejuno mandero curee

Ventriculo testes —————

Hos si mulier biberit post menstruas fluxiones, concipiet mascululum: Const: de anim. 3. Ronseus.

————— isthac quoq; pollens

Vs testes, leporis mixtumq; cruore coagulum.

24. Matrix.

Matrixem leporis sicca, tere & cum vino da potandam, quando mulier fuerit à mensuris purgata, concipiet: vel leporis uterum frige, tritumq; assidue propina, ad conceptionem plurimum valet. Sextus de lepore. A viro & uxore bibita concipiet masculum. Si sola mulier biberit, nec virilis nec faemineus erit. Constan: de anim: c. 3. Leporum vulvas & testiculos quidam medici pollere putant ad coitum in viris, conceptum in mulieribus. Porta Physig: l. 3. c. 44. Forestus. l. 28. O. 58. Ronseus in lepore.

Irrita conjugibus Veneris certamina sifunt,

Et steriles coitus, nec leeti pignore chara

Succedant, leporis frustatim vulva terenda est.

Et postquam solito maduere madore locelli,

Fœmina virq; bibant immersam rore Falerno,

Descendantq; citi in veneris certamina lata,

Concipiet, justo & revoluto tempore fetus

Vagiet exclusus cunis.

25. Georgius Pictorius in leporario

c. 10. multa conjunxit.

Quandoq; lepus timidus sexum permutat in annos,

Dicendus variant Hermaphroditus erit.

M

Belluis

Testiculi

Matrix

Belluis est cunctis ter maxima, credo, rapina,
 Inter quadrupedes gloria prima lepus.
 Hicq; homini præbet multarum commoda rerum.
 Alpes quem mittunt candidulum leporem.
 Nam leporis mandit carnes qui miro velocis
 Formosus septem recte diebus erit.
 Irrita conjugis sterelis si munera languent:
 Fac leporis vulvam femina quod comedat.
 Sic natura potens medicamine victa salubri,
 Dat fetus, lecti pignora quispe tui.
 Et teneris cerebrum gingivis perluc gnati
 Quem dens excruciat morbifer usq; malè
 Si ledum medica data purgatoria dextra.
 Da leporis sanguen, qui cito sistet anum.
 Doctus nodosam qui vult curare podagram,
 Exhibeat leporis inscula cocta cari.
 Sed dolor immeritum lumen si forte laceffit,
 Pulmo fera poterit noxia prescribere.
 Lethali que grassatur quartana calore.
 Cor tritum leporis postulat ista sibi.
 Aut bonè dasypodis diuta coagulata morbum
 Hunc tollunt medica, crede parat manu.

Formosum
 facit caro,
 Facunditate
 facit vulva
 Dentes facit
 istat crebrū.
 Fluxū sistit
 languis.
 Podagram
 curat deco-
 ct.
 Culi pro-
 dest pulmo,
 Quartana
 pedit cor.

26. Medicamenta ex lepore composita.

Emplastrum extrahens globos,
 plumbeos & ferreos.

ꝛ baecar: junip: radic. bryonię albę, aronis, polypodii ꝛij. raphan-
 ni orbicularim incisū & aere exsiccati ꝛij. Scolopēdrię ꝛi. terantur
 & misceantur adde adipis leporini ꝛij. dissol. adde pluve: dia-
 chyl. ꝛij. ꝛ petrolii ꝛij. fiat emplastrum illinendum peli leporinis
 hirsutę & imponendum foramini.

Aqua pretiosissima contra calculum & ex-
 perimentis plurimis probatissima.

ꝛ pulve: ex lepore Martio vivo integro calcinato ꝛi. sta-
 lis

li. leporinis ꝑ Rhebar : baccarum hæderæ ana. ꝑ. baccis junip:
 ꝑ fœniculo, aniso, liquiritia rasa ana. ꝑ. lapide ludaico cote
 remolito ꝑ. radic: azari ꝑ Aristolo: ꝑ Saxifragia, hircinæ,
 cardopatæ ana. ꝑ. Zinzeb : cinnamomi, galanga, macis
 ana. ꝑ. Mithridati ꝑ : sem: urticæ, oeculorum 69. viv: ex-
 tract: semi: saxifragiæ, hyperici ana. ꝑ sem: petrosel. ꝑ. sem.
 raphan: ꝑ sem: milii 0 ꝑ cine: genistellæ ꝑ. Cortic: fra-
 xini. sacchari candi, corti: cassiæ ana. ꝑ radicul: testudinum ꝑ
 semi: apii rad. hirundinariæ ana. ꝑ vini adusti rectific: mensura
 iij. pulveris: macerentur per 14. dies vase. probè obturato, quo-
 tidie agitentur, postea destill: per arenâ lento igne. seruetur ad
 usum.

Hæc duo singularia medicamenta, ab Excellen: Vito. D. I.
 Cunrado Rhumelio Poëta & Utriusque medicinæ Doctore
 Clarissimo, amico plurimum honorando communicata sunt.

M

Elen-

Elenchus & argumenta capitum.

Fol. 4 Carmina Clarissimorum Virorum & Amicorum,

- Caput. 1 14 Occasio, causa & brevis summa hujus scripti.
 2 15 Leporis varia significata.
 3 ibid. Lepus metaphoricus,
 4 16 Lepus artificialis,
 5 17 Lepus caelestis.
 6 18 Lepus marinus, descriptio, captura, genera, Venenum, signa, cura, ratio, utilitas.
 7 23 Leporarium, lagotrophia, Vivaria, roboraria,
 8 24 Lepus terrestris, nomen, etymologia, genus Grammaticum, diminutivum,
 9 25 Descriptio forma.
 10 26 Genera leporum: major; minor; caudati; chelidonii; Elyman Moschii.
 11 29 Color varius; proprius; mutat pilos & quibus de causis,
 12 32 Villosissimus, Vestes e pilis: lana leporina,
 13 ibid. Aures longa, & auditus,
 14 33 Visus lebes: ejusq; causa,
 15 34 Dormit apertis oculis,
 16 ibid. Cor habet maximum.
 17 35 Non pinguescunt lepores.
 18 ibid. Caro leporis cibus qualis; non adeo praeus,
 19 38 An cibus eroticus & amatorius.
 20 39 Iudas abstinent à lepore; & cur?
 21 40 Lac,
 22 ibid. Coagulum,
 23 41 Sanguis,
 24 ibid. Cauda,
 25 ibid. Sexus: an utriusq; an mutet; negatur utrumque. Hermo-
 phrodita plurimi inter lepores: plantae mutant sexum, non ani-
 malia: nec homines.
 26 42 Fecunditas; incommoda; causa lascivia,
 27 44 Coitus,
 28 ibid. Partus,
 29 ibid. Apricatio,
 30 45 Cubile patrum amat; Vestigia circa cubile turbat,
 31 ibid. Procubitus,
 32 ibid. Vicius: leporis palatium, Lagopus,
 33 46 Ruminatio.
 34 48 Aetatis inditium,
 35 ibid. Hostes plurimi, Homo, aquila, Vulpes, canis marinus, & Gerra,
 36 50 A quibus timeatur,
 37 ibid. Venatio, captura,
 38 52 Fuga & c. ursus,
 39 53 Vestigia,

Timi-

Cap. Fol.

- 40 54 Timidi & pavidi lepores: eiusq; causa.
41 55 Solitudo.
42 ibid. Agilitas seu Velocitas: causa: gradus.
43 56 Astutia, prudentia.
44 57 Non mansuescere scribit Cardana contrarium Historie loquitur.
45 58 Iracundia.
46 ibid. Ventorum rationem novit.
47 ibid. Lepus animal infestum: ut & insomnia de ipso.
48 60 Superstitiosa.
49 61 Miracula seu portenta.
50 ibid. Singularis.
51 63 Memorabilia.
52 66 Locus.
53 67 Fabula.
54 ibid. Hieroglyphica.
55 69 Proverbia.
56 74 Proverbia Germanica.
57 ibid. Medicamenta ex lepore integro & singulis eius partibus.
ibid. Cinis & pulvis.
75 Pili.
76 Pelvis.
77 Caro.
78 Sanguis.
79 Pinguedo seu adeps.
ibid. Pullus exectus.
80 Caput.
ibid. Auris.
ibid. Cerebrum.
81 Medulla.
ibid. Pes.
82 Ossa & Valva.
ibid. Dens.
83 Cor.
ibid. Iacur.
84 Fel.
ibid. Pulmo.
85 Ventriculus.
ibid. Coagulum.
87 Stercus.
88 Renes.
89 Testiculi.
ibid. Matrix.
ibid. Pictoris versus de medicina leporis.
90 Medicamenta composita.

**Elenchus Auctorum, quorum testimoniis usus est
auctor in hoc opere.**

- A.**
- Aben Ezra.
Achmes.
Aëtius.
Ægineta.
Ælianus.
Alciati Emblemata.
Apomaser de insomniis.
Alexander ab Alexandro.
Apulejus.
Aratus.
Arateus.
Archelæus.
S. Ardoynus.
Aristoteles.
Artemidorus.
Athenæus.
Averroes.
Avicenna.
Andronicus.
- B.**
- H. Barbarus in Plinium.
Biblia.
Blondus.
Bodinus theat. natura.
Bonamiscus de alimentis.
Republica.
Bunting.
- C.**
- Casalpini de plantis.
Calcagninus.
Camerarius fabula.
Opera subiecta.
Problemata.
Capivaccius.
Cardanus de aëre aquis &
insomniis.
subtilitate.
Varietate.
Venenis.
Casmanni Sematologia.
Catullus.
Cassaubonus in Athenæum.
- Celsus.**
Chalderinus.
Corpus iuris.
Constantinus.
Cornificius.
Ctesia excerpta.
- D.**
- Dalembampius.
Decimator de stellis.
Delrio de magia.
Democritus.
Demosthenes.
Dion.
Dioscorides.
Dodoneus de herbis.
I. de Dondis.
Donatus.
Daubmannus.
- E.**
- Erasmii Adagia.
- F.**
- Fernelius.
Festus.
Firmius.
Forestus.
Franzsius.
Freigtus.
- G.**
- Galenus.
Georgius Pictorius.
Gellius.
Gesnerius.
Gisanius.
Grapaldus.
Gratalorus.
Gregorius de Venenis.
Gomara.
- H.**
- Hogelandus.
Herbutus.
Herm. Barbarus in Plinium
Dioscoridem.
- Herodotus.**
Heurnius.
Horatius.
Hippius.
Hippocrates.
Hierapollus.
Horus.
Hortus sanitatis.
Hummelbergius.
- I.**
- Iacchinus in p. Rhafis.
Ioan. Conrad. Rhumelius.
Ioan Hugo.
Ioan Titius de reb. Gallo.
Iulius Alexandrinus.
Iulius Caesar.
Isaac de diat. Isidorus.
Iunii Adagia.
- L.**
- LaVerius.
Langii Epistolas.
Lampridius.
Lucianus.
Lucius.
Luidprandus.
- M.**
- Maerobius.
Majolus de diebus canonicis.
Manardi epistola. Claribus
Manius.
Marcellus Virg. in Dioscoris
Marcellus de empyritis.
Marcellus.
Matthiolus.
Mercurialis varia lectio
de decoratione.
de morbis mulier.
Meursius.
Monteani in politicis Art.
Asteli.
Munsterus

Munsterus.
Magia naturalis l. B. Porta.

N.

Naxianzenus.
Neandri Physica.
Nemphianus.
Nicander.
Novidius.
Nyphus.

O.

Olaus Magnus.
Oppianus.
Ortelius.
Ovidius.

P.

Pausanias.
Petrus de divinat.
Piccarti Histor. - Politic.
Piccolom. Sphera.
Pierii Hieroglyph.
Pinceri Aenigmata.
Pistorius.
Plinius.
Plutarch. Moralia.
    quast. con. virtutes.
    de virtut. mul.
    anim. : comparatio
    non fenerando.
Pollux.
Polybius.

Pontanus de prop. animo.
Porta Phytognom.
    physiologia humana.
Psellus.
Ptolomaeus.
Propertius.

Q.

Quercetani dictionaria

R.

Rabi Solomon in Leviticum.
Rittershusius in Oppianum.
Rhasis.
Rhodiginus.
Roderodamus Adagia.
Rollenhagius.
Rondoleius.
Rossius de Generatione.
Rubeaquensis.
Ruellius de plantis.

S.

Savonarola practica.
Scaliger. exercitationes.
Scipionis Gentilis in Apuli.
Segebertus.
Septimius Flores
Serapio.
Serenus.
Sextus Placitus.
Sphinx Philosophicus.
Simon Sethi.

Solenandri consilia.
Suidas.
Sylvius de prepar. medic.
Syntaxis VVeckeri.
Strabo.

T.

Tertullianus.
Thaletomus de reb. veand.
Theocritus.
Theophrastus de plantis.
Tzetzes.

V.

Vairus de fascine.
Varro de re rustica.
Vasignana.
VVecker. Syntaxis.
    antidot. : specialis.
Vegetius.
Vidus Vidius.
Vigenerus Galli scriptor.
Virgilius.
Victorius de Variarum les.
    siones.
Vopiscus.

X.

Xenophon.

Z.

Zonaras.
Zwingerus.

DEMOSTHENES.

πάντων ἐστὶ δὴ γερῆσται τὸ πολλοῖς ἀρετῆν
Omnium difficultissimum, multis placere.

Errata.

A 2. Viris. lin. 12. leg. Charis! l. 14. exercitatisimo. A 2. fac. a. Praef. l. 12. leg. ingenuitatis.
lin. 20. leg. Gorgias. A 3. l. 15. leg. Vobis enim. l. 23. leg. falsa. l. 29. leg. literis le-
genter tuncus. ibid. leg. disuq. feliciter. fac. 2. l. 7. leg. turriterum. l. 20. leg. aquos.
A 4. fac. 2. l. 3. leg. qua praebes: oblectantq. l. 14. leg. doctorum. B. fac. 1. l. 8. leg.
Praesenti. fac. 2. l. 5. leg. Scribaris.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

~~72 m~~

Pharm. spec. 72 l

